

ΤΥΧΙΚΟΣ

Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή
Το περιοδικό που ενώνει τους πιστούς του Χριστού

>> ΑΠΟΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΜΟΙΧΕΙΑΣ + ΑΥΤΟΜΑΤΟ

ΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ + ΚΑΡΤΕΛ + ΚΟΥΜΠΑΡΟΙ + ΒΑΤΟΠΕΔΙΟ + ΠΟΛΛΑ ΑΚΟΜΗ!!

**Ο Θεός ας λυπηθεί
τούτο τον τόπο!**

Αφού δεν τον
λυπούμαστε εμείς...

**Ο σπείρων ανομίαν
θέλει θερίσει συμφοράς**

[Παροιμίες 22/κβ/8]

**Η πυρπόληση της
Πλατείας Συντάγματος
στο τέλος του 2008...**

Στο βάθος η Βουλή των ΑΝΟΜΩΝ

**Ο «ΤΥΧΙΚΟΣ» εύχεται για το νέο έτος
μετάνοια, έλεος και ίαση!**

ΔΧ + ΣΥΜΦΩΝΟ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΣΥΜΒΙΩΣΗΣ +

ΔΙΑΣΥΓΓΙΟ + ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΕΚΤΡΑΞΕΩΝ + ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΩΝ

Η ε ν ο χ ή τ ω ν σ υ γ γ ε ν ώ ν

«Όταν πεθαίνει ένα αγαπημένο συγγενικό πρόσωπο, δεν νιώθεις μόνο θλίψη αλλά και ενοχή», έγραφε πριν από λίγο καιρό η εφημερίδα «The Guardian». Ένας γιος που η μητέρα του πέθανε από λευχαιμία, δήλωσε πως η ενοχή δεν έχει πάψει να τον τρώει. Ήταν δίπλα της όταν επισκεπτόταν τους γιατρούς και όταν κειτόταν στο κρεβάτι του νοσοκομείου· κανένας γιος δε θα μπορούσε να δείξει περισσότερη έγνοια και φροντίδα. Όμως το αίσθημα της ενοχής και μια αίσθηση αποτυχίας εξακολουθούν να τον βασανίζουν: **«Ακόμα δε μπορώ να πιστέψω ότι δεν υπήρχε κάτι άλλο που θα μπορούσα να κάνω για να τη βοηθήσω»**, λέει.

Το έντονο αυτό αίσθημα το βιώνουν αρκετοί συγγενείς ανθρώπων που η ζωή τους τελείωσε με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Μια μάνα αναρωτιέται γιατί επέτρεψε στο παιδί της να πάει στο ταξίδι από όπου επέστρεψε νεκρό. Ένας πατέρας θεωρεί τον εαυτό του συνένοχο, επειδή δεν κατάφερε να δημιουργήσει συνθήκες ασφάλειας που δεν θα επέτρεπαν να συμβεί το δυστύχημα. Μια σύζυγος, νοσοκόμα στο επάγγελμα, θρηνούσε επειδή δεν κατόρθωσε να σώσει τον άντρα της, ενώ είχε βοηθήσει άλλους να επιβιώσουν. Ένα παιδί αναρωτιέται αν ο πατέρας γλιτώνει αν τον είχαν σε άλλο νοσοκομείο...

Ο κατάλογος μπορεί να συνεχίσει πολυποίκιλος. Μισούμε τον θάνατο και δεν μπορούμε να τον δεχτούμε ακόμη και όταν πρόκειται για άτομα που βρίσκονται στο τελευταίο και ανυπόφορο στάδιο της χειρότερης αρρώστιας. Ό,τι και να έχει

μεσολαβήσει, πάντα θα θέλαμε να υπάρχει μια τελευταία ελπίδα, ένας *από μηχανής θεός* που θα βοηθούσε για να αποτραπεί το τέλος και, εν πάση περιπτώσει, δεν δικαιολογούμε στον εαυτό μας πώς ξέφυγε η κατάσταση από τα χέρια μας... Όμως ο άνθρωπος ούτε όλα τα γνωρίζει ούτε όλα τα μπορεί. Μάλλον το αντίθετο! Κι είναι τούτο που μας κάνει να αγανακτούμε, επειδή έχουμε μάθει –έτσι νομίζουμε– πως κύριοι της ζωής μας είμαστε εμείς οι ίδιοι... Τίποτα πιο α-ναληθές.

Ίσως εν προκειμένω είναι σοφό να μιμηθεί κανείς το παράδειγμα του Δαβίδ, που όταν έμαθε ότι πέθανε το άρρωστο παιδί του, **«(1) εσηκώθη από της γης και ελούσθη και ηλείφθη και ήλλαξε τα μιάτια αυτού, (2) εισήλθεν εις τον οίκον του Κυρίου, και προσεκύνησεν, (3) έπειτα εισήλθεν εις τον οίκον αυτού, (4) εζήτησε να φάγη»**. Όταν οι δούλοι του απόρησαν για τη συμπεριφορά αυτή, εκείνος απάντησε: **«Ενώ έτι έζη το παιδίον, ενήστευσα και έκλαυσα, διότι είπα, Τις εξεύρει; ίσως ο Θεός με ελεήση, και ζήση το παιδίον· αλλά τώρα απέθανε· διά τι να νηστεύω; μήπως δύναμαι να επιστρέψω αυτό πάλιν; εγώ θέλω υπάγει προς αυτό, αυτό όμως δεν θέλει αναστρέψει προς εμέ»** (Β΄ Σαμ. 12/ιβ/19-23).

Δεν ήταν τούτη άσοφη συμπεριφορά αλλά ταπεινή αποδοχή της πραγματικότητας. Ας είμαστε, λοιπόν, έτοιμοι και σ' αυτή τη δύσκολη ώρα **να προσκυνήσουμε τον Θεό**, γνωρίζοντας πως **στα χέρια Του είναι η ΑΝΑΣΤΑΣΗ των δικών μας**. ☪

ΤΥΧΙΚΟΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΝΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ

Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή
ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΟΥ ΕΝΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : Τ. Θ. 53 100 - 142 10 ΑΘΗΝΑ

ΑΡΘΡΑ

Σελ.

- ❶ Στιγμιότυπα από την Κοιλάδα της Σκιάς του Θανάτου (XI) ... 2
- ❶ Φταίει λοιπόν ο Θεός; 4
- ❶ Το έθος του Μωυσέως 7
- ❶ Τι συμβαίνει στην Παλαιστήνη; 14
- ❶ Χρυσοί και αργυροί ... "θεοί" .. 16
- ❶ Έκλεψαν τον Χριστό! 18
- ❶ Mea culpa! [Δικό μου λάθος] .. 19
- ❶ Good bye Mr President 21
- ❶ Η ζωή σου... μία παύλα! 22
- ❶ Φαινόμενα που προκαλούν σύγχυση [Λιακόπουλος]. 23
- ❶ Αυτές... [Οι ξένες]. 32

ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΣΤΗΛΕΣ

Σελ.

- ❶ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ 12
□ Είναι τούτο υμνωδία;
- ❶ ΔΙΑΒΑΣΜΑΤΑ 26
□ Για να μη μας κοροϊδεύουν...
□ Εκκλησία και "Εκκλησία"...
□ Αγγελίες □ Το γράμμα και το πνεύμα... □ Έθνη "χριστιανικά" και "ιεραπόστολοι"...
- ❶ «ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ [:]» 28
□ ΠΡΟΒΑΤΟ Ή "ΜΑΥΡΟ" ΠΡΟΒΑΤΟ; □ «ΣΕ ΞΕΝΟ ΑΧΥΡΩΝΑ»... □ Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΡΓΙΑ □ ΓΙΑ ΤΟ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΟΡΚΟ
- ❶ ΕΚ ΚΑΡΔΙΑΣ
Έδωσε την ευκαιρία; 31

...το φαλμού...
έν ριπή

ΠΡΟΣΟΧΗ! ΝΕΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
Κιουταχείας 8, 14231 Νέα Ιωνία

ΕΤΟΣ 24 - ΤΕΥΧΟΣ 207 / ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2009

• «ΤΥΧΙΚΟΣ ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίω» (Εφεσ. 6/ς/21, Κολ. 4/ς/7) • Με σύνθημα «πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή» δημοσιεύει θέματα και ειδήσεις χριστιανικού ενδιαφέροντος, μακριά από στενά δογματικά πλαίσια και προκαταλήψεις • Δεν αποτελεί επίσημο όργανο • Δεν εκπροσωπεί ούτε υπηρετεί κάποια συγκεκριμένη εκκλησία ή οργάνωση • Δεν αντιστατεύεται κανέναν προσωπικά • Αναδημοσίευση κειμένων του περιοδικού είναι ελεύθερη εφόσον δεν περικλοπούνται ή αλλοιώνονται. Εξαιρούνται κείμενα που δημοσιεύονται στον «Τ» ύστερα από άδεια του αρχικού τους εκδότη και στα οποία υπάρχει σχετική ένδειξη • Η αναδημοσίευση κειμένων από και προς τον «Τ» με κανένα τρόπο δεν σημαίνει ταύτιση • Σε εκτέλεση της εντολής «Δωρεάν δότε» (Ματθ. 10/ι/8) στέλνεται χωρίς πληρωμή σε όποιον δώσει τη διεύθυνσή του • Για προαιρετικές εισφορές εξυπηρετεί η ΤΡΑΠΕΖΑ ALPHA BANK, Λογ/σμός: IBAN GR44-0140-1370-1370-0231-0000-636 / SWIFT: CRBAGRAAXX • Ιδιοκτήτης: «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» Μη κερδοσκοπικό θρησκευτικό ΝΠΙΔ. Αποφ. Πρωτοδικείου Αθηνών 2873/84. • Εκδότης: Β. Βασιλειάδης, Αργυρουπόλεως 12, Ν. Ιωνία, 210-27.73.785. • Εκτύπωση: Γ. Κωστόπουλος, Σελασίας 6, Αθήνα, 210-88.16.096 • Επικοινωνία : ΚΙΟΥΤΑΧΕΙΑΣ 8, 14231 Ν. ΙΩΝΙΑ • ΤΗΛ.: 210-27.73.785 •

«TYCHICUS» Bimonthly edition published by «CHRISTIAN TRUTH Non-profit Inc.» • P.O. Box 53100, GR-14210 • ATHENS, GREECE • [Κωδικός Γεν. Γραμ. Επ/νίας: 3360] • Τυπώνεται στην Ελλάδα • Printed in Greece • Not to be sold •

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΜΑΣ ΣΤΟ INTERNET
tyxikos@gmail.com

www.tyxikos.gr

Όταν ο άνθρωπος μένει άφωνος

Φταίει λοιπόν ο Θεός;

- «Δυστυχώς, ο Θεός επέφερε αυτό το αποτέλεσμα, γιατί πώς αλλιώς να εξηγήσει κάποιος το γεγονός ότι ένα βλήμα το οποίο προσέκρουσε σε επιφάνεια η οποία δεν είναι το ανθρώπινο σώμα, κι είναι σαφής ο ιατροδικαστής, έφερε το αποτέλεσμα αυτό». Με αυτά τα λόγια ο δικηγόρος Αλ. Κούγκιαν προσπάθησε να εξηγήσει το θάνατο του 15χρονου Αλέξανδρου-Ανδρέα Γρηγορόπουλου, στις 6-12-08 στα Εξάρχεια από σφαίρα αστυνομικού.
- Ένας Μητροπολίτης είπε για τον νεκρό που κήδευε: «Τι κρίμα που σε μια τέτοια ώρα, που τον έχουμε όλοι ανάγκη, ο Θεός τον παίρνει από κοντά μας! Αλλά εμείς εδώ έχουμε μία παρηγορία. Κηδεύουμε έναν άγιο. (...) Με αυτή τη σκέψη γλυκαίνεται ο πόνος της ψυχής μας».
- Μια χαροκαμένη μανούλα παρηγοριόταν με τη σκέψη πως το παιδί της που πέθανε, «Είναι τώρα αγγελουδάκι στον ουρανό του Θεού!»
- Και γνωστός ιεροκήρυκας είπε σε κήρυγμά του: «Ο Θεός συλλέγει άνθη για το ανθοδοχείο Του, έτσι διάλεξε και πήρε τον αδελφό μας...».

Τα τραγικά γεγονότα των τελευταίων εβδομάδων έφεραν ξανά στο προσκήνιο το πρόβλημα όσων αντιμετωπίζουν δυστυχήματα στη ζωή. Μεγαλύτερος είναι ο πόνος του θανάτου, ιδιαίτερα για όσους χάνουν αγαπητά πρόσωπα, γονείς, παιδιά, συζύγους, αδέρφια κ.λπ. Πάντα μένει στα χείλη των πενθούντων πικρό παράπονο κι ένα τεράστιο «ΓΙΑΤΙ;», που δεν είμαστε ικανοί να απαντήσουμε αφού δεν γνωρίζουμε όλα τα αίτια και τις αφορμές που οδηγούν στο θάνατο κάποιου – που έτσι κι αλλιώς είναι πολλά.

Συμμεριζόμαστε μόνο τη θλίψη τους και μένουμε σιωπηλοί, περιμένοντας κάποια κατάλληλη στιγμή για να θυμίσουμε την υπόσχεση της ανάστασης και της αιώνιας ζωής που χάρισε ο ζωοδότης Κύριος Ιησούς Χριστός.

Εκείνο λοιπόν που συζητούμε εδώ είναι η πνευματική προσέγγιση του ζητήμα-

τος, καθώς φράσεις όπως «Ήταν θέλημα Θεού» και άλλες παρόμοιες, που ακούγονται από στόματα απλών ανθρώπων αλλά και από θεολόγους και ιεροκήρυκες, και δημιουργούν περισσότερα ερωτήματα.

Επειδή συμβαίνει να υπάρχει ένα χωρίο στο διάλογο του Κυρίου με τον Μωυσή όταν ήταν στη Γη Μαδιάμ, όπου διαβάζουμε: «Τις έδωκε στόμα εις τον άνθρωπον; ή τις έκαμε τον εύλαον, ή τον κωφόν ή τον βλέποντα ή τον τυφλόν; ουχί εγώ ο Κύριος;» (Έξοδ. 4/8/11), συχνά το επικαλούνται οι υποστηρικτές της μοιρολατρίας, καθώς το αντιλαμβάνονται σαν να υπονοεί ότι ο Θεός λειτουργεί όπως η *Ειμαρμένη* των αρχαίων Ελλήνων, και είναι Αυτός που δημιουργεί καταστάσεις τελικές και αναπόφευκτες, από τις οποίες ο άνθρωπος δεν μπορεί να ξεφύγει και πρέπει να υπομένει καρτερικά. Με άλλα λόγια μας περιμένει ένα προκαθορι-

σμένο μέλλον, που κανείς –ίσως ούτε ο ίδιος ο Θεός– δεν μπορεί ν' αλλάξει.

Τέτοια αντίληψη για τη δύναμη της μοίρας επικρατεί πλατιά στον απλοϊκό κόσμο και ιδιαίτερα στους απολίτιστους και υπανάπτυκτους λαούς αλλά, δυστυχώς, και από τους "πολιτισμένους" της Δύσης δεν απουσιάζει.

Ο Μουσουλμάνος μπορεί να λέει: «Ήταν κισμέτ να πάθω αυτή τη συμφορά», κι ο Βουδιστής μπορεί να μιλάει για το "κάρμα" του, αλλά δεν είναι δυνατό να λένε τα ίδια και Χριστιανοί!

Η αλήθεια είναι πως οι περισσότεροι Χριστιανοί δεν πιστεύουν πραγματικά σε μια τέτοια θεωρία, επειδή όμως δεν μπορούν να εξηγήσουν πώς γίνεται να συμβαίνουν στη ζωή τους και στον κόσμο τόσα δυσάρεστα γεγονότα, καταλήγουν στο συλλογισμό: *Μπορούσε ο Θεός να αποτρέψει αυτό το δυσάρεστο; Ασφαλώς και μπορούσε. Άρα, ακόμη και αν δεν το προκάλεσε, τουλάχιστον ΤΟ ΕΠΕΤΡΕΨΕ.*

Η σκέψη αυτή περιέχει μια λογική. Αφού ο Θεός είναι Κυρίαρχος, Παντοδύναμος και Παντογνώστης, τίποτα δε μπορεί να συμβεί αντίθετα με το δικό Του θέλημα. Και αν μεν ο άνθρωπος είναι ευλαβής, αποδέχεται σιωπηρά το εκβάν, θεωρώντας πως ήταν ο Θεός που το επέτρεψε να συμβεί, *"επειδή είχε κάποιο σκοπό"*... Αν όμως ο άνθρωπος δεν έχει καλές σχέσεις με τον Πλάστη του, τότε εκδηλώνει εχθρική συμπεριφορά απέναντί Του, και Τον κατηγορεί ως άδικο, άσπλαχνο και άλλα κακά επίθετα.

Όσο όμως και αν τα παραπάνω ακούγονται λογικά, στην πραγματικότητα περιέχουν ένα εγωιστικό στοιχείο εκ μέρους μας, επειδή ο κάθε μικρός ανθρωπάκος μέσα του αρέσκεται να θεωρεί τον εαυτό του αντικείμενο ιδιαίτερης φροντίδας εκ μέρους του Θεού: *–Ο Θεός με προστατεύει. –Ο Θεός με κατευθύνει. –Ο Θεός μου παρέχει δώρα. –Ο Θεός είναι μαζί*

μου. κ.ο.κ. Ποιος δεν θέλει να βλέπει "το χέρι του Θεού" να επεμβαίνει συνεχώς στη ζωή του! Κάποιος γνωστός έλεγε ότι προσεύχεται στον Θεό να του φυλάξει θέση στάθμευσης για το αυτοκίνητό του(!). Έτσι βέβαια υποβιβάζουμε τον Θεό στα ταπεινά μας ιδιοτελή επίπεδα, όμως αυτό είναι ζήτημα για ένα άλλο άρθρο.

Πέρα όμως από τα παχιά λόγια, στο βάθος οι περισσότεροι συχνά ΑΜΦΙΒΑΛΛΟΥΝ για την "ορθή απόφαση" του Θεού, γι' αυτό και τρέχουν στους γιατρούς, τους δικηγόρους και τους Βουλευτές... Άρα εκ των υστέρων και εν τοις πράγμασι ομολογούν πως δεν είναι τόσο έτοιμοι ώστε να αναγνωρίσουν στον Θεό κυριότητα να επεμβαίνει στη ζωή τους, γι' αυτό και όταν τα πράγματα *"δεν έρχονται καλά"*, προσπαθούν να τα αλλάξουν.

Εντούτοις άλλοι, χρησιμοποιώντας διάφορα ιδεολογήματα, επιχειρούν να παρουσιάσουν μια ψεύτικη εικόνα, σύμφωνα με την οποία ο πιστός δεν πενθεί και δεν λυπάται (ή τουλάχιστον δεν θα έπρεπε). Αυτό είναι και λάθος και απάνθρωπο. Και γίνεται ακόμη πιο σκληρό όταν προσπαθούν με το ζόρι να επιβάλλουν αυτές τις ιδέες τους φορτώνοντας με ενοχές τις συνειδήσεις των θλιβομένων.

Αν και επικαλούνται τον αρχαίο Ιώβ, που συλλογιζόταν: **«Τα αγαθά μόνον θέλωμεν δεχθῆ εκ του Θεού, και τα κακά δεν θέλωμεν δεχθῆ;»** (Ιώβ 2/β/10), δεν είναι όλοι έτοιμοι να σκέφτονται με τον τρόπο αυτό. Επιπλέον, δεν πρέπει να λησμονούμε πως και ο ίδιος ο Ιώβ δεν δέχτηκε χωρίς διαμαρτυρία τα παθήματά του και έκφρασε πολλές απορίες για όσα κακά τον βρήκαν. Να δύο που καταγράφονται στο βιβλίο του: **«Διά τι ἐδόθη φως εις τον δυστυχῆ»** (Ιώβ 3/γ/20) – αν τέτοια έμελλε να είναι η ζωή του; Και επίσης: **«Διά τι με ἔθεσας σημάδιόν σου, και εἶμαι βάρος εις εμαυτόν;»** (Ιώβ 7/ζ/20).

Ας θυμηθούμε επίσης τις αδελφές του Λάζαρου, που και οι δυο έκφρασαν στον Ιησού το ίδιο παράπονο: **«Κύριε, εάν ήσο εδώ, ο αδελφός μου δεν ήθελεν αποθάνει»** (Ιωάν. 11/ια/21,32), και τους Χριστιανούς της Ιερουσαλήμ που όταν λιθοβολήθηκε ο Στέφανος, **«έκαμον θρήνον μέγαν επ' αυτόν»** (Πράξ. 8/η/2), όπως το ίδιο πένθησαν τη μαθήτρια Δορκάδα στην Ιόπη (Πράξ. 9/θ/39).

Δεν μπορεί ο άνθρωπος να καταλάβει πώς και γιατί κάποιοι υποφέρουν περισσότερο από άλλους, και μάλιστα χωρίς να ξέρουν την αιτία και χωρίς να βρίσκουν κάποιο δικό τους λάθος. Για τούτο και ο Ιώβ έφτασε να σκέφτεται: **«Θέλω ειπεί προς τον Θεόν, μη με καταδικάσης· δείξον μοι διά τι με δικάζεις»** (Ιώβ 10/ι/2). Ακόμη και αν πρέπει να υποφέρω και πρέπει να υπομένω μια ειδική παιδεία ή πειρασμό, τουλάχιστον ΔΕΙΞΕ μου το γιατί!

Και ο αρχαίος Ψαλμωδός συχνά αναρωτήθηκε: **«Διά τι, Κύριε, ίστασαι μακρόθεν; κρύπτεσαι εν καιρώ θλίψεως;»** (Ψαλμ. 10/ι/1) και πάλι, **«Θέλω ειπεί προς τον Θεόν, την πέτραν μου, διά τι με ελησμόνησας; διά τι περιπατώ σκυθρωπός εκ της καταθλίψεως του εχθρού;»** (Ψαλμ. 42/μβ/9).

Μα και ο ίδιος ο Θεός παρουσιάζεται να αποδέχεται την απορία των Ιεροσολυμιτών, να συζητά και να δίνει εξήγηση για τα δεινά τους: **«Εάν είπης εν τη καρδία σου, Διά τι συνέβησαν εις εμέ ταύτα; [Μάθε πως τούτο έγινε] διά το πλήθος της ανομίας σου»** (Ιερ. 13/ιγ/22).

Τα παραπάνω είναι εντελώς διαφορετικά από τη νοοτροπία που ελέγχθηκε στην αρχή αυτού του άρθρου, η οποία έντονα αποδίδεται σε επιστολή που πρόσφατα δημοσιεύθηκε σε θρησκευτική εφημερίδα και μεταξύ άλλων ανέφερε:

(...) ο ειπών «το αγαπάτε αλλήλους», είναι ο ίδιος με τον ειπόντα «εάν εισακούσετέ μου τα αγαθά της γης φάγεσθε, ει δε μη μάχαιρα υμάς κατέδετα (καταδάπτω, καταξεσχίζω)». Και είναι ο αυτός — και όχι ο... Εγκέλαδος ή οι... υπόγειες πλάκες των σεισμολόγων— που «ποιεί την γην τρέμειν» και παραχωρεί τα τσουνάμια και τους πολέμους, τους λοιμούς και τους λιμούς και τον θάνατον και τέλος τον αιώνιο βασανισμό και την αιωνία Κόλαση, εναντίον όλων αυτών, που θα ήθελαν έναν... θεούλη στα μέτρα τους για να ικανοποιεί όλες τους τις ορέξεις...

Χιλιετηρίδες οι άνθρωποι έχουν συνηθίσει να σκέπτονται ότι για κάθε ατύχημα και δυστύχημα η "ευθύνη" ανήκει "στο θείο" — που το θεωρούν μεν υπεράνω πάσης κριτικής αλλά ασυναίσθητα του αποδίδουν και το "ακαταλόγιστο". Αυτό βέβαια δεν ανταποκρίνεται στον Θεό της Βίβλου.

Εκείνος όχι μόνο δεν κακοποιεί, αλλά ενδιαφέρεται για τους δικούς Του γι' αυτό και αναφέρεται ότι **«κατά πάσας τας θλίψεις αυτών εθλίβετο, και ο άγγελος της παρουσίας αυτού έσωσεν αυτούς· εν τη αγάπη αυτού και εν τη ευσπλαγχνία αυτού αυτός ελύτρωσεν αυτούς»**, και **«τας ασθενείας ημών εβάστασε και τας θλίψεις ημών επεφορτίσθη»** (Ησ. 63/ξγ/9, 53/γγ/4).

Για όλα αυτά ο «Τ» αδυνατεί να παρακολουθήσει την "κοινή" λογική και διατυπώνει μια διαφορετική αντίληψη.

Επιτέλους εμείς **«έχομεν αρχιερέα δυνάμενον να συμπαθήση εις τας ασθενείας ημών, πειρασθέντα κατά πάντα καθ' ομοιότητα ημών»** (Εβρ. 4/δ/15).

Αυτόν προβάλουμε και Αυτόν δοξάζουμε!

Το έθος του Μωυσέως

Η λέξη «έθος» δεν βρίσκεται συχνά στο κείμενο της Καινής Διαθήκης. Συναντιέται μόνο δώδεκα φορές και από αυτές μία στο Ευαγγέλιο του Ιωάννη, μία στην Επιστολή προς Εβραίους και δέκα στα γραπτά του Λουκά (3 στο Ευαγγέλιο και 7 στις Πράξεις).

Έθος σημαίνει *συνήθεια, συνήθης πρακτική ή τρόπος*, που προκύπτει σε εφαρμογή κάποιου νόμου είτε, κυριότερα, από κοινωνική πρακτική.[¹]

Εκείνο που ενδιαφέρει εδώ είναι η εφαρμογή της λέξης αυτής σε συνάρτηση με τον Μωυσή («έθος του Μωυσέως»—Πράξ. 15/ιε/1) και μάλιστα σε αντιπαράβολή με τον άλλο όρο, τον «νόμο του Μωυσέως», που επίσης απαντάται στην Καινή Διαθήκη (Λουκ. 2/β/22).[²]

Αν και οι όροι **έθος** και **νόμος** μερικές φορές φαίνονται ως συνώνυμοι, αυτό δεν ισχύει εδώ, επειδή ο *μεν Νόμος του Μωυσή* δεν ήταν δικός του αλλά τον παρέλαβε από τον Θεό, ενώ το *Έθος του Μωυσή*, ήταν –ή είχε γίνει συνήθεια να λέγεται έτσι– διάφορες πρακτικές του λαού Ισραήλ που κατά προφορική παράδοση ή και εντελώς αυθαίρετα αποδίδονταν στον μεγάλο Προφήτη.

Θυμίζουμε τους φανατικούς Ιουδαίους που κατηγορήσαν τον Στέφανο ότι **«θέλει καταλύσει τον τόπον τούτον και αλλάξει τα έθιμα** [κειμ. *τα έθη*], **τα οποία παρέδωκεν εις ημάς ο Μωϋσής»** (Πράξ. 6/ς/14). Επίσης τους αντίπαλους του Παύλου, Ιουδαϊζοντες Χριστιανούς που δίδασκαν τους εξ εθνών πιστούς ότι **«εάν**

δεν περιτέμνησθε κατά το έθος [κειμ. *τω έθει*] **του Μωϋσέως, δεν δύνασθε να σωθήτε»** (Πράξ. 15/ιε/1).

Ανάλογα προβλήματα υπάρχουν και σήμερα σε διάφορες χριστιανικές εκκλησίες, επειδή πολλές φορές οι πρακτικές που εφαρμόζουν οι οπαδοί τους εν πολλοίς διαφέρουν σημαντικά από εκείνες της Καινής Διαθήκης.[³]

Είναι εύκολο να αντιπαραβάλλουμε τα λίγα σχετικά χωρία και να αντιληφθούμε τις ομοιότητες και τις διαφορές ανάμεσα στο Νόμο του Θεού και το Έθος του Μωυσή. Αυτό είναι σημαντικό επειδή πρέπει να γνωρίζουμε πότε αναφερόμαστε σε ζητήματα που έχουν νομοθετηθεί από τον ΘΕΟ, και πότε σε ζητήματα που έχουν επιβάλλει ΑΝΘΡΩΠΟΙ (όποιοι και αν είναι αυτοί).

Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του διαζυγίου, για το οποίο ο Κύριος διευκρινίζει ότι **«ο Μωϋσής διά την σκληροκαρδίαν σας συνεχώρησεν εις εσάς να χωρίζησθε τας γυναίκας σας· απ' αρχής όμως δεν έγεινεν ούτω. Σας λέγω δε ότι όστις χωρισθή την γυναίκα αυτού εκτός διά πορνείαν και νυμφευθή άλλην, γίνεται μοιχός· και όστις νυμφευθή γυναίκα κεχωρισμένην, γίνεται μοιχός»** (Ματθ. 19/ιθ/8-9). Με τη δήλωση αυτή ο Κύριος διευκρινίζει ότι η καθιέρωση του διαζυγίου ούτε πρόθεση του Θεού ήταν ούτε μέρος του θείου Νόμου υπήρξε. Γι' αυτό το διαζύγιο δεν ήταν υποχρεωτικά επιβαλλόμενη πράξη αλλά κοινωνική ανοχή, με σκοπό να προλάβει τα χειρότερα σε

μια σχέση που ήταν ήδη κλονισμένη.

Με ανάλογο τρόπο ο Κύριος αναφέρθηκε σε σειρά "νόμων" που οι Ιουδαίοι των ημερών Του είχαν περί πολλού, ενώ Εκείνος ήταν έτοιμος να ανατρέψει, είτε επειδή είχαν προστεθεί ως δικά τους **«εντάλματα»** είτε επειδή δεν είχαν κατανοήσει το πνεύμα κάποιων εντολών και τηρούσαν μόνο το νεκρό γράμμα που **«θανατώνει»** (Β' Κορ. 3/γ/6, Ιωάν. 6/ς/63). Για το λόγο αυτό διαφώνησε με ένα πλήθος που **«ερέθη τοις αρχαίοις»**, για να αντιπαραθέσει τις δικές Του απόψεις διαφωτίζοντας και διευκρινίζοντας το αρχικό σκεπτικό του Θεού (Ματθ. 5/ε/21-48).

Ήταν αδύνατο για τον Κύριο –που υπήρξε και Νομοθέτης και Νομοταγής Ιουδαίος– να αμφισβητήσει την αξία του Νόμου του Θεού για τον οποίο μόλις λίγο πριν είχε δηλώσει πως **«έως αν παρέλθῃ ο ουρανός και η γη, ἰώτα ἐν ἡ μία κεραία δὲν θέλει παρέλθαι ἀπὸ τοῦ νόμου, ἑωσὺ ἐκπληρωθῶσι πάντα»** (Ματθ. 5/ε/18). Δεν δίστασε όμως να διαχωρίσει τη θέση Του από λάθος ή επιφανειακές κατανοήσεις και για ζητήματα που είχαν σκοπό προσωρινής εφαρμογής και δεν ήταν μόνιμες και διαχρονικές θείες αξίες (όπως τα κοινωνικά και τελετουργικά θεσπίσματα).

Με το φως όσων προλέχθηκαν μπορούμε να διακρίνουμε στην ιουδαϊκή πρακτική της εποχής του Χριστού: **(1)** Διατάξεις που ανήκαν στο Νόμο του Θεού, **(2)** Διατάξεις που περιλήφθηκαν στο «έθος του Μωυσέως» και **(3)** Διατάξεις που ορίστηκαν από ανθρώπους χωρίς θείο ή προφητικό κύρος. Μπορούμε κατά κατηγορία να παραθέσουμε τα εξής παραδείγματα:

(1) Το «Ου μοιχεύσεις» από τις Δέκα Εντολές (Εξοδ. 20/κ/14).

Εντολή μόνιμη και πάγια, χωρίς εξαίρεση ούτε στα χρόνια της Παλαιάς Διαθή-

κης ούτε στην περίοδο της Καινής Διαθήκης και της Εκκλησίας.

(2) Η περιτομή.

Η πράξη της περιτομής που καθιερώθηκε αρχικά με εντολή του Θεού στον Αβραάμ, όταν είπε: **«Αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη μου τὴν ὁποίαν θέλετε φυλάξει, ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ τοῦ σπέρματός σου μετὰ σε· παν ἄρσεν ὑμῶν θέλει περιτέμνεσθαι»** (Γεν. 17/ιζ/10), στη συνέχεια πέρασε στον Νόμο της Παλαιάς Διαθήκης με αντικείμενο αποκλειστικά τους Ισραηλίτες, αφού για να συμμετέχει κάποιος στο δείπνο του Πάσχα έπρεπε οπωσδήποτε να έχει υποστεί περιτομή, εντασσόμενος με τον τρόπο αυτό στο ίδιο καθεστώς (Εξοδ. 12/ιβ/48).

Όμως η εντολή αυτή πουθενά δεν απαιτούσε να κάνουν το ίδιο οι άλλοι λαοί, ακόμη και αν ήταν λάτρες του αληθινού Θεού. Όταν π.χ. ο Σύριος στρατηγός Νεεμάν θεραπεύτηκε από λέπρα και υποσχέθηκε ότι **«δὲν θέλει προσφέρει εἰς τὸ ἐξῆς ὀλοκαῦτωμα οὐδὲ θυσίαν εἰς ἄλλους θεοὺς, παρὰ μόνον εἰς τὸν Κύριον»** (Β' Βασ. 5/ε/17), ενώ ο Προφήτης Ελισαίε του επέτρεψε να πάρει φορτίο χώματος από τη γη Ισραήλ για να δημιουργήσει τόπο προσκηνύματος του αληθινού Θεού, ούτε απαίτησε ούτε καν σύστησε να υποστεί περιτομή για να γίνεται δεκτή η λατρεία του.

Παρά ταύτα, όπως προείπαμε, την εποχή των Αποστόλων βρέθηκαν φανατικοί Ιουδαίοι Χριστιανοί, που έφτασαν σε σημείο να διδάσκουν τους Εθνικούς ότι χωρίς περιτομή δεν θα σωθούν, και αυτό το απαιτούσαν **«κατὰ τὸ ἔθος τοῦ Μωϋσέως»** (Πράξ. 15/ιε/1). Αφού δεν υπήρχε εντολή, ώστε να πουν **κατὰ τὸ Νόμο τοῦ Μωυσή**, πρόβαλλαν το **«ἔθος»**, με άλλα λόγια εκείνο στο οποίο οι ίδιοι είχαν συνηθίσει. Αλλά με απόφασή τους οι Απόστολοι χαρακτήρισαν αυτό το ζήτημα της περιτομής μόνο ως **«πλεϊότερον βάρος»**

και τίποτα περισσότερο (εδ. 28) και είναι άξιο απορίας πώς κάποιοι ακραίοι "Μεσσιανικοί" δήθεν Χριστιανοί διαφημίζουν την περιτομή μέχρι και σήμερα.

(3) Το πλύσιμο των χεριών πριν από το φαγητό (Μάρκ. 7/ζ4).

Αν και χωρίς αμφιβολία αυτή ήταν μια πολύ καλή και υγιεινή συνήθεια που και σήμερα ακολουθούν όλοι οι πολιτισμένοι άνθρωποι, εντούτοις τέτοια ΕΝΤΟΛΗ δεν υπήρχε στο Νόμο της Παλαιάς Διαθήκης. Ο Ευαγγελιστής σημειώνει πως αυτό το έκαναν οι Ιουδαίοι «**κρατούντες την παράδοσιν των πρεσβυτέρων**» και, ως φαίνεται, από καλή συνήθεια υγιεινής, την είχαν αναγάγει σε ζήτημα ύψιστης θρησκευτικής σημασίας ώστε να κατακρίνουν τον Χριστό και τους μαθητές Του επειδή δεν ήταν "φανατικοί" τηρητές της.

Πρακτικά μαθήματα για εμάς

Από τα παραπάνω διδασκόμαστε ότι μελετώντας το λόγο του Θεού, πρέπει να προσέχουμε εκείνα που διαβάζουμε, δίνοντας ιδιαίτερη σημασία στο •ποιος μιλάει κάθε φορά, •σε ποιους απευθύνεται ο λόγος, •αν πρόκειται για εντολή γενικής χρήσης, •αν αφορά μόνο συγκεκριμένους ανθρώπους και εποχή, και ανάλογη να είναι η σημασία που θα δίνουμε σε κάθε περικοπή.

Στο βιβλίο του Ιώβ, για παράδειγμα, υπάρχουν πολλά λόγια, ενώ όμως αρκετά από αυτά τα λέει ο Θεός, άλλα τα έχει πει ο Ιώβ, άλλα οι φίλοι του, άλλα η γυναίκα του και τέλος κάποια τα έχει πει ο Σατανάς. Είναι σπουδαίο, λοιπόν, να προσέχει συνεχώς ο αναγνώστης τι διαβάζει κάθε φορά, ώστε ανάλογα να δέχεται τα γραφόμενα, ποια από αυτά αφορούν την προσωπική του ζωή και αν πρέπει να τα αντιμετωπίσει θετικά ή αρνητικά.

Το ίδιο ισχύει σε ποιητικά και άλλα τμήματα της Βίβλου, με εκφράσεις υπερ-

βολής, εικόνες παραβολικές, συναισθηματικά ξεσπάσματα κ.ο.κ., γεγονός που απαιτεί να διακρίνουμε πότε ο λόγος είναι συγκεκριμένος και ευθύς, και πότε είναι στοιχεία που μόνο υπογραμμίζουν το ύψος του κειμένου.

Για παράδειγμα στον Ψαλμό 139/ρλθ' διαβάζουμε: «**Μη δεν μισώ, Κύριε, τους μισούντάς σε; και δεν αγανακτώ κατά των επανισταμένων επί σε; Με τέλειον μίσος μισώ αυτούς· διά εχθρούς έχω αυτούς**» (εδ. 21-22). Παρανοώντας το πνεύμα αυτών των λόγων κάποιοι έφτασαν στο σημείο να μισούν και να εχθρεύονται κυριολεκτικά κάθε αλλόπιστο. Αυτό όμως είναι κάτι που δεν το έχει κάνει ούτε ο ίδιος ο Θεός!

Έγιναν "βασιλικότεροι του βασιλέως" και διαμόρφωσαν χαρακτήρα και αισθήματα αντίθετα από εκείνα του Κυρίου τους, για τον οποίο σε άλλο Ψαλμό διαβάζουμε ότι είναι «**Αγαθός προς πάντας και οι οικτιρμοί αυτού επί πάντα τα ποιήματα αυτού**» (145/ρμε/9). [Εξυπακούεται πως μέσα και πάνω από όλα «**τα ποιήματα**» ξεχωρίζουν οι άνθρωποι οι οποίοι, αν και «**απηλλοτριωμένοι και εχθροί κατά την διάνοιαν με τα έργα τα πονηρά**», αποτέλεσαν αντικείμενο της αγάπης του Θεού ώστε να θυσιάσει τον μονογενή Υιό Του (Κολ. 1/α/21, Ιωάν. 3/γ/16)].

Τα παραπάνω ισχύουν ευθέως για την αδικαιολόγητη "ειδική συμπάθεια" που δείχνουν κάποιοι Χριστιανοί απέναντι στο σημερινό κράτος του Ισραήλ, μόνο και μόνο επειδή είναι απόγονοι του Αβραάμ, όπως το ίδιο αδικαιολόγητη είναι και η "ειδική αντιπάθεια" που δείχνουν άλλοι Χριστιανοί απέναντι στους Εβραίους επειδή «**σταύρωσαν τον Χριστό**»...

Αλλά και στα ιστορικά κείμενα εκφράζονται όχι μόνο άγιοι άνθρωποι μα επίσης και εχθροί του Θεού, που φυσικά ο καθένας τους μιλάει με τον τρόπο που τον χαρακτηρίζει. Συνεπώς δε μπορούμε να ε-

κλάβουμε ως λόγο Θεού τις φράσεις ανθρώπων όπως του Ναβουχοδονόσορα ή του Ηρώδη...

Ακόμη και τα λόγια των προφητών θα πρέπει να διακρίνουμε, τότε ομιλούν ως **«το στόμα του Κυρίου»** και τότε εκφράζουν τη δική τους ανθρώπινη προσωπικότητα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αναφέρεται ο διάλογος του προφήτη Νάθαν με τον Δαβίδ για την οικοδόμηση Ναού στην Ιερουσαλήμ.^[4]

Επιστρέφοντας στις αρχικές μας σκέψεις αναφορικά με τα διάφορα "έθη", "παραδόσεις" και θρησκευτικές συνήθειες, είναι σημαντικό να ελέγξουμε πόσα από εκείνα που συνηθίζουμε να πράττουμε είναι αληθινά **Νόμος του Θεού**, και πόσα είναι απομεινάρια διαφόρων δασκάλων – που όσο και αν οι ίδιοι ήταν ίσως καλά παραδείγματα, ωστόσο δεν είχαν αρμοδιότητα να ορίζουν νέα έθιμα και παραδόσεις. Και τέλος να προσέχουμε μήπως κάποια άλλα είναι μόνο δικές μας επινοήσεις ή επιλογές, με τις οποίες δικαιολογούμε πράξεις μας ή προσπαθούμε να καλύψουμε επιθυμίες και συμπεριφορές μας. Να μερικά παραδείγματα:

- Γονείς επιβάλλουν στα παιδιά τους θέσεις και απόψεις ως τάχα προερχόμενες από το λόγο του Θεού, ενώ δεν είναι περισσότερο από δικές τους ιδέες ή επιρροές του εκκλησιαστικού και κοινωνικού περιβάλλοντος στο οποίο ζουν. (Π.χ. *πουθενά στη Βίβλο δεν λέει να κλείνουμε τα μάτια όταν προσευχόμαστε, παρ' όλο που αυτό δεν είναι κακό*).

- Πνευματικοί ηγέτες διαμορφώνουν συστήματα και πρωτοβουλίες που παρουσιάζονται ως δήθεν «έργο Θεού», ενώ στην πραγματικότητα είναι προεκτάσεις και πρωτοβουλίες της δικής τους προσωπικότητας και σκέψης. (Π.χ. *πουθενά στη Βίβλο δεν λέει να μοιράζουμε Καινές Διαθήκες από πόρτα σε πόρτα, παρ' όλο που κι αυτό επίσης δεν είναι κακό από μόνο*

του).

- Τα εκκλησιαστικά περιβάλλοντα τείνουν να δημιουργούν τρόπους και έθιμα που διατηρούνται στο χρόνο ως μέρος της "ιστορίας" τους.^[5] Είναι τούτος ο λόγος που η Ελληνορθόδοξη εκκλησία εμμένει αδικαιολόγητα στη χρήση μιας νεκρής (αρχαίας) γλώσσας.^[6] Αλλά και οι τρόποι λειτουργίας διαφόρων εκκλησιών επηρεάζονται αναλόγως. Η Ρωμαιοκαθολική και Αγγλικανική επιρροή στις εκκλησίες των Κυκλάδων και των Ιονίων νήσων είναι ολοφάνερη στην εικονογραφία, τη μουσική και τα έθιμά τους. *Όλα τούτα πράγματα που δεν έχουν καμία ρίζα στο λόγο του Θεού.*

Ζητούμε λοιπόν από όλους αυτούς να αλλάξουν ξαφνικά τον "κόσμο" τους και να μεταλλαχθούν σε κάτι άλλο; Δεν θα το κάναμε, επειδή ακόμη και αν γινόταν θα ήταν μόνο εξωτερική αλλαγή, χωρίς εσωτερικό αντίκρισμα.

Σίγουρα, όμως, προτείνουμε να επανεξετάσει ο καθένας ατομικά τον τρόπο που σκέφτεται, ζει και διακονεί, και χωρίς αμφιβολία θα διαπιστώσει ότι πολλά από εκείνα που κάνει, εκείνα που τον χωρίζουν από άλλους συγχριστιανούς και για τα οποία ίσως είναι έτοιμος να δώσει ομηρικούς αγώνες, δεν είναι παρά υπολείμματα ανθρωπίνων θεοπισμάτων, στερούμενα ουσιαστικής αξίας, δεσμά που εμποδίζουν την πνευματική πρόοδο και την ενότητα των πιστών, ζητήματα που χρειάζονται άμεση απόρριψη και απελευθέρωση από αυτά.

Όσο το Ευαγγέλιο του Χριστού, όταν στους πρώτους από τους αποστολικούς χρόνους διαδιδόταν ελεύθερο από **«Ιουδαϊκούς μύθους και εντολές ανθρώπων αποστρεφόμενων την αλήθειαν»** (Τίτ. 1/α/14), εξαπλώθηκε δυναμικά και αποτελεσματικά. Όταν όμως επικράτησαν οι απαιτήσεις των κάθε μορφής "ιουδαϊζόντων" με τα έθη διαφόρων "Μωυσέων",

**Μόλις περάσατε την σελίδα 4000
που είναι ένας ακόμη σταθμός για τον οποίο
δοξάζουμε και ευχαριστούμε τον Θεό!**

τότε η εκκλησία μετατράπηκε σε ένα ακόμη θρησκευτικο-πολιτικό σύστημα (ανάλογο του ιουδαϊσμού) που ξεπούλησε τον Χριστό για τον χρυσό και την Βασιλεία των Ουρανών για τις επίγειες δόξες. Σύστημα που υποκλήθηκε, προσκύνησε και τελικά υπηρέτησε διάφορους αυτοκράτορες, τσάρους, πρίγκιπες και προέδρους δήθεν δημοκρατικών και δήθεν χριστιανικών κρατών (χωρίς να εξαιρούνται ο Χίτλερ, ο Μπους και άλλοι όμοιοί τους).

Σήμερα, όπως πάντα, οι Χριστιανοί καλούνται να ξεχωρίσουν **ποιον θέλουν να**

λατρεύουν: τον αληθινό Πατέρα Θεό της Βίβλου ή τον Βάαλ, τον Μαμωνά και το Εγώ; Και τίνος το θέλημα τηρούν και εκτελούν; Το Νόμο του Θεού ή «**διδασκαλίας και εντάλματα ανθρώπων**» (Ιησ. 24/κδ/15, Κολ. 2/β/22);

Ανάλογη με τις επιλογές και τη ζωή μας θα είναι και η ανταμοιβή μας: είτε φως, αλήθεια και ζωή με τον Χριστό, είτε σκοταδισμός, ψέμα, δεισιδαιμονία και θάνατος, με τις ανθρώπινες παραδόσεις. ☹

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

[1] Από αυτήν παράγονται τα ρήματα **έθω** (π.χ. Ματθ. 27:15–ειώθει ο ηγεμύν) και **εθίζω** (Λουκ. 2/27–κατά το εθισμένον), καθώς και το ουσιαστικό **συνήθεια**, (π.χ. Α' Κορ. 11/16–τοιαύτην συνήθειαν ουκ έχομεν) κ.λπ.

Ο ρήτορας Δίων ο Χρυσόστομος στο λόγο του περί Έθους εξηγεί: **«Το έθος είναι νόμος άγραφος κάποιου έθνους ή πόλης, και δίκαιο που εφαρμόζεται ευχαρίστως, επειδή αυτό αρέσει σε όλους, δεν είναι εύρημα ενός ανθρώπου αλλά του βίου και του χρόνου. Το έθος δεν μπορεί να ισχύσει αν δεν γίνει δεκτό από όλους. Και ο μεν νόμος επικρατεί με απειλή και βία αλλά έχοντας πεισθεί από τα έθη τα θεωρούμε καλά και συμφέροντα».**

[2] Υπάρχουν και οι σχετικοί όροι «**νόμος του Κυρίου**» (Λουκ. 2:39), «**νόμος του Θεού**» (Ρωμ. 7:22) και «**νόμος του Χριστού**» (Γαλ. 6:2).

[3] Βλέπε π.χ. το σχόλιο για τον Όρκο στη σελίδα 28 παρόντος τεύχους.

[4] Στο Β' Σαμ. 7/1-11, ο Νάθαν μιλώντας ως άνθρωπος συγχαίρει και επαινεί τον βασιλιά για την πρόθεσή του να χτίσει Ναό, ως προφήτης όμως και εκφραστής του θείου λόγου αναγκάζεται να πει το αντίθετο, απαγορεύοντας στον Δαβίδ να αναλάβει το έργο, που ο Θεός δεν δεχόταν

από τα ματωμένα του χέρια.

[5] Βλέπε αντίστοιχο θέμα στη στήλη της Αλληλογραφίας αυτού του τεύχους (σελ. 12).

[6] Η Ρωμαιοκαθολική εκκλησία έχει κάνει τεράστιο άλμα ύστερα από τη Β' Βατικανή Σύνοδο, εγκαταλείποντας την αρχαία λατινική λειτουργία και εφαρμόζοντας απλούστερα πρότυπα και μάλιστα τη δημοτική γλώσσα κάθε λαού και τόπου. Πολύ ωφελημένες θα ήταν και οι άλλες εκκλησίες αν τολμούσαν να κάνουν κάτι ανάλογο.

Αντίθετα η Ελλαδική εκκλησία δεν μπόρεσε να ανεχθεί ούτε καν την παράλληλη ανάγνωση του Ευαγγελίου και στη δημοτική γλώσσα, και ο μεν ιερέας που τόλμησε να το κάνει προ ετών σε εκκλησία της Νέας Σμύρνης (παπα-Σκορδάς) διώχθηκε σκληρά από τον Επίσκοπό του, ο δε Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, που το εισήγαγε δοκιμαστικά στην Αθήνα, **αναγκάστηκε να το αποσύρει κάτω από την πίεση σκοταδιστών Επισκόπων.**

Όσον αφορά τους Διαμαρτυρόμενους, αυτοί κινούνται σε διαφορετικές κατευθύνσεις. Άλλοι έχουν κάνει τις εκκλησίες τους ντισκοτέκ και άλλοι προτείνουν εισαγωγή παραστάσεων, βιτρό και λαμπάδων, ως στοιχείων που δήθεν θα βελτιώσουν τη λατρευτική ζωή τους. Με άλλα λόγια, **«Ο πνιγμένος από τα μαλλιά του πιάνεται».**

Αλληλογραφία με τους Αναγνώστες

Είναι τούτο λατρεία;

Ο αναγνώστης κ. Β.Σ. από την Αθήνα σε επιστολή του αναφέρεται στο ζήτημα της υμνωδίας γράφοντας:

Σε δύο από τις τελευταίες Κυριακές του χρόνου βρέθηκα διαδοχικά σε μία Ευαγγελική και σε μία Πεντηκοστιανή εκκλησία και παρακολούθησα τις πρωινές συναθροίσεις τους. Εκείνο που με εντυπωσίασε ήταν το ωραίο και αναλυτικό κήρυγμα, κάτι που σπάνια βρίσκεται σε άλλες εκκλησίες.

Αντίθετα δεν μπόρεσα να παρακολουθήσω την υμνωδία που είχαν στην αρχή, με πολλούς σύγχρονους ύμνους, τύμπανα, κιθάρες και πολλά χειροκροτήματα. Δεν με προβλημάτισε τόσο ο τρόπος που έψελναν, κάτι που βλέπουμε συχνά και σε ξένες ταινίες, όσο τα λόγια των ύμνων που ήταν τόσο φτωχά και μάλιστα άλλοτε απευθύνονταν στον Θεό, άλλοτε στους ανθρώπους και άλλοτε στον ψαλμωδό...

Έχω την εντύπωση πως όταν ο άνθρωπος ψέλνει στον Θεό πρέπει να το κάνει σε δεύτερο ενικό πρόσωπο, όπως στο «Σε υμνούμε, Σε ευλογούμε...» χωρίς να πεταγόμαστε τότε στον Θεό και τότε στους πιστούς και πάντοτε με την πρέπουσα ευλάβεια.

Είναι αλήθεια ότι οι εκκλησίες της Διαμαρτύρησης πάσχουν πολύ σήμερα στο σημείο που θίγεται. Στο παρελθόν οι ύμνοι σ' αυτές τις εκκλησίες είχαν και ωραίες μουσικές και σοβαρά και βαθιά λό-

για. Όταν όμως επικράτησε η ονομαζόμενη "αφροαμερικανική" κουλτούρα και οι ροκ και ποπ τεχνοτροπίες, τα πράγματα ανατράπηκαν εντελώς.

Είναι γεγονός ότι οι περισσότεροι ύμνοι των Διαμαρτυρομένων στη χώρα μας προέρχονται από μεταφράσεις ξενόγλωσσων πρωτοτύπων, επειδή ατυχώς οι πρωτεργάτες τους διέκοψαν σχεδόν κάθε επαφή με την ωραιότατη ανατολική υμνολογική παράδοση. Στα παλαιότερα χρόνια όμως φρόντιζαν τουλάχιστον να αντιγράφουν κάποιους αξιόλογους ύμνους που χαρακτηρίζονταν από καλή μουσική και σοβαρό περιεχόμενο, ενώ τους απέδιδαν με πολύ καλές μεταφράσεις.

Αντίθετα τα τελευταία χρόνια η υπόθεση της υμνολογίας έχει περάσει σε χέρια διαφόρων νεαρών με μικρή καλλιτεχνική ικανότητα, οι δε υπεύθυνοι των εκκλησιών αυτών ελάχιστα ενδιαφέρονται για την αξία της μουσικής και το περιεχόμενο των στίχων. Δίκαια θα μιλούσαμε για "δουλειά του ποδαριού".

Και ενώ είναι αλήθεια ότι ο κοσμικός τραγουδιστής μπορεί να τραγουδάει τα τραγούδια του χωρίς να έχει οποιαδήποτε προσωπική σχέση με το περιεχόμενό τους (π.χ. την «Σαμιώτισσα» χωρίς να έχει καμία σχέση με οποιαδήποτε Σαμιώτισσα) απλά και μόνο επειδή του αρέσει η μουσική ή ο ρυθμός τους, αυτό δε μπορεί και δεν επιτρέπεται να συμβαίνει με την υμνωδία. Ο πιστός δεν μπορεί να ψάλλει αν δεν κατανοεί τα λόγια των ύμνων και όταν αυτά δεν αγγίζουν, συγκινούν και εξυψώνουν τον εσωτερικό του κόσμο.

Πρέπει να ισχύουν και εδώ όσα γράφονται για την προσευχή: «**Αδελφοί, εάν έλθω προς εσάς λαλών γλώσσας, τι θέλω σας ωφελήσει, εάν δεν σας λαλήσω ή με αποκάλυψιν ή με γνώσιν ή με προφητείαν ή με διδαχήν; (...) Ούτω και σεις, εάν δεν δώσητε διά της γλώσσης φωνήν ευκατάληπτον, πως θέλει γνωρισθή το λαλούμενον; διότι θέλετε λαλεί εις τον αέρα**» (Α΄ Κορ. 14/ιδ/6-9).

Έχουμε και άλλοτε σχολιάσει μέσα από τον «Τ» αυτό το ατυχές φαινόμενο που ευτελίζει την εκκλησιαστική υμνωδία, η οποία τόσο πολύ προβάλλεται στις σελίδες της Βίβλου.

Ο Ιάκωβος διευκρινίζει στην Επιστολή του ότι κάποιος μπορεί να ψάλλει όταν «**ευθυμεί**» (Ιακ. 5/ε/13) και ο Παύλος διδάσκει ότι ο πιστός μπορεί να «**πληρούται Πνεύματος Αγίου**» εκφραζόμενος «**με ψαλμούς και ύμνους και ωδές πνευματικές**» όταν υμνεί και ψάλλει από την καρδιά του «**εις τον Κύριον**» (Εφεσ. 5/ε/18-19). Εντούτοις μπορεί να ειπωθεί με αρκετή ασφάλεια ότι οι περισσότεροι Διαμαρτυρόμενοι στη χώρα μας δεν είναι καν σε θέση να διακρίνουν ποια διαφορά

«Βγάλτε τη μουσική από την πρίζα επειδή θέλω να λατρεύσω τον Θεό»

υπάρχει ανάμεσα στις λέξεις «**ψαλμοί**», «**ύμνοι**» και «**πνευματικές ωδές**», ούτε πότε και πώς πρέπει και μπορούν να χρησιμοποιούνται τα είδη αυτά.

Ως αποτέλεσμα σε πολλές εκκλησίες Διαμαρτυρομένων έχει επικρατήσει ένα μεγάλο κομφούζιο που ανάγκασε κάποιον να πει: «**Βγάλτε την μουσική από την πρίζα επειδή θέλω να λατρεύσω τον Θεό**».

Είναι τούτο ένα μεγάλο κρίμα για ένα τμήμα της χριστιανικής εκκλησίας που τόσο σπουδαία βήματα έχει κάνει σε άλλους τομείς της εκκλησιαστικής ζωής, όπως το κήρυγμα στο οποίο και ο αναγνώστης μας αναφέρεται.

Οι αναγνώστες παραπέμπονται:

1. Στα τεύχη του «Τ», Μαρτίου (σελ. 24, 26) και Ιουνίου (σελ. 12), του 2008, όπου υπάρχουν σχετικές αναφορές στο θλιβερό αυτό φαινόμενο.
2. Στο περιοδικό της Ελληνικής Ευαγγελικής Εκκλησίας «**Αστήρ της Ανατολής**», (Νοέμβριος 2008) στο σχετικό άρθρο του κ. **Στ. Κατσάρκα**, μαέστρου της ΕΕΕ Θεσσαλονίκης.

Όπως είχαμε ενημερώσει στο προηγούμενο τεύχος, **ΔΙΑΓΡΑΨΑΜΕ** από τον κατάλογο παραληηπτών του περιοδικού μας **ΜΕΡΙΚΕΣ ΔΕΚΑΔΕΣ** διευθύνσεις. Αρκετές από αυτές ασφαλώς θα ήταν λάθος, είτε επειδή κάποιοι μετακόμισαν είτε κάποιος απεβίωσε και δεν βρέθηκε κανείς να μας ενημερώσει ή να επιστρέψει το τεύχος.

Πολύ πιθανό όμως κάποιοι να διαγράφηκαν επειδή δεν φρόντισαν να στείλουν το **ΔΕΛΤΙΟ ΑΝΑΝΕΩΣΗΣ** που στείλαμε με προηγούμενο τεύχος.

Σ' αυτή την περίπτωση πρέπει να φροντίσουν **ΝΑ ΕΓΓΡΑΦΟΥΝ ΕΚ ΝΕΟΥ**, επειδή τα στοιχεία τους διαγράφηκαν από τον υπολογιστή μας.

• Ύστερα από αυτά, αν κάποιος φίλος ή γνωστός έπαψε να λαβαίνει το περιοδικό, παρ' όλο που δεν ήθελε τη διαγραφή του, παρακαλούμε ενημερώστε τον ότι **πρέπει να στείλει πάλι τα στοιχεία του**. **ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ!**

Για να βλέπουμε τα πραγματικά γεγονότα

Τι συμβαίνει στην Παλαιστίνη;

Μερικοί αναγνώστες τηλεφώνησαν για να ρωτήσουν την άποψή μας για τα πρόσφατα γεγονότα στην Παλαιστίνη, στους οποίους και απαντήσαμε αναλόγως. Επειδή όμως μπορεί να υπάρχουν και άλλοι με την ίδια απορία, αναδημοσιεύουμε εδώ κείμενο του τ. Υπουργού κ. Ανδριανόπουλου που, αν και σε πολλά διαφωνούμε μαζί του, εδώ νομίζουμε ότι τοποθετεί το θέμα σε σωστή βάση.

[www.andrianopoulos.gr/0010000379]

Κάθε πολιτισμένος άνθρωπος σιχαίνεται την βία. Κυρίως όταν προέρχεται από οργανωμένα κράτη. Κι έχει σαν στόχο αδύναμες κοινωνικές ομάδες δυστυχισμένων κι ανυπεράσπιστων ανθρώπων. Αυτή όμως είναι η φυσιολογική οπτική γωνία των καλομαθημένων κατοίκων της Δύσης. Δεν συμβαδίζει απαραίτητα με τις αντιλήψεις και τις ιεραρχήσεις των πολιτών που είναι αναμεμιγμένοι στις συγκρούσεις αυτές.

Η ιστορία των κατοίκων της Παλαιστίνης είναι χαρακτηριστική. Μερικές από τις μεγαλύτερες σφαγές ο λαός αυτός δεν τις υπέστη από το Ισραήλ. Αλλά από τους γείτονές του Άραβες που σκόπευαν να τον εξαφανίσουν. Οι Ιορδανοί Βεδουίνοι πρώτοι έβαλαν στο στόχαστρο τους Παλαιστίνιους. Και στη μνήμη των σφαγών που υπέστησαν το 1970 [Σημ. «Τ» – **Επί βασιλέως Χουσεΐν**] συστάθηκε η πρώτη οργάνωση αντίστασης των Παλαιστινίων, ο «Μαύρος Σεπτέμβρης».

Το κύριο χαρακτηριστικό της Χαμάς, όπως και της Χετζμπολάχ στον Λίβανο, είναι πως εκφράζει το Σιίτικο Ιράν. Κι όχι

τόσο την αντίσταση κατά του Ισραήλ. Γι' αυτό και οι Άραβες Σουνίτες, πέραν κάποιων μικρών διαδηλώσεων για τα μάτια, είναι σιωπηλοί. Κι έμμεσα, λ.χ. η Αίγυπτος και η Φατάχ, ενισχύουν την Ισραηλινή επίθεση. Γιατί η Αλ Καέντα του Μπιν Λάντεν είναι άφαντη; [Σημ. «Τ» – **Οι Έλληνες γιατροί που πήγαν να βοηθήσουν τους Παλαιστίνιους, εμποδίστηκαν στα σύνορα από τον στρατό της Αιγύπτου.**]

Κι όσοι δικαιολογημένα στενοχωριούνται για τις χαροκαμένες μάνες που οδύρονται, θα έπρεπε να αναρωτιούνται πώς οι ίδιες δηλώνουν υπερήφανες όταν τα ανήλικα παιδιά τους διαμελίζονται σαν κομάντος αυτοκτονίας μαζί με δεκάδες ανύποπτους περαστικούς; Εκφράζουν τότε χαρά που τα παιδιά τους πάνε κοντά στον Αλλάχ!! Πώς ανέχονται να υπάρχουν αποθήκες πυρομαχικών στα υπόγεια των σπιτιών τους και στα σχολεία των παιδιών; Μήπως λοιπόν τα δάκρυα είναι για τους θεατές των δυτικών τηλεοράσεων; Και δεν επηρεάζουν καθόλου τους πρωταγωνιστές των γεγονότων στην Μέση Ανατολή;

Ο κ. Ανδριανόπουλος παραθέτει κάποια αντικειμενικά ιστορικά στοιχεία που άλλοι σκοπίμως αποσιωπούν και, προπαντός, δεν επικαλείται τα ανεδαφικά και δήθεν "βιβλικά" επιχειρήματα βάσει των οποίων κάποιοι απαιτούν από τους Χριστιανούς να νομιμοποιούν και να αποδέχονται τις βάρβαρες πράξεις της κυβέρνησης του Ισραήλ με τη σφραγίδα του «**αδελφού Μπους**», όπως τον αποκαλούσε Πεντηκοστιανός ποιμένας της Αθήνας. (**Ήμαρτον Θεέ μου!**)

Όπως καλά γνωρίζουν οι αναγνώστες του «**Τ**», εμείς δεν συμφωνούμε με τη νεο-σιωνιστική και αμερικανική προπαγάνδα που προσπαθεί –και εν πολλοίς δυστυχώς επιτυγχάνει– να παρασύρει Χριστιανούς σε μια άνευ όρων αποδοχή και υποστήριξη του σημερινού κράτους του Ισραήλ.

Δεν συμφωνούμε με όσους διδάσκουν τους πιστούς να υποστηρίζουν τους Ισραηλινούς δυνάμει της "Αβραμιαίας διαθήκης", που ανέφερε «**Θέλω ευλογήσει τους ευλογούντας σε, και τους καταρωμένους σε θέλω καταρασθή**» (Γεν. 12/1β/3), και ορισμένων άλλων προφητικών περικοπών, όμως ξεχνούν τον άλλον λόγο –πάλι από το στόμα του Θεού– που είπε: «**Θέλω παραδώσει τον Ιακώβ εις κατάραν και τον Ισραήλ εις ονειδισμούς**» (Ησ. 43/μγ/28, Ιερ. 24/κδ/9 κ.λπ.).

Δεν δικαίωσε ποτέ ο Θεός τους Εβραίους απλά και μόνο επειδή είναι Εβραίοι. Ο Θεός ποτέ δεν δικαιολόγησε τις άνομες και δόλιες πράξεις τους επειδή είναι «**έθνος Ισραήλ**». Αντίθετα διαμαρτυρήθηκε και κατήγγειλε εντονότατα κάθε πα-

Θάνατος και πόνος δεν ξεχωρίζουν λαούς

ρανομία τους, κάθε σκληρότητα και θηριωδία, κάθε ασυνέπιά τους (π.χ. Γεν. 49/μθ/5-7).

Ως έσχατο μέτρο αντεκδίκησης ο Θεός ανέχθηκε το «**ζωήν αντί ζωής, οφθαλμόν αντί οφθαλμού, οδόντα αντί οδόντος...**» (Εξοδ. 21/κα/ 23-24) και όχι το **δεκάδες αντί ενός**, που εφαρμόζουν σήμερα οι Ισραηλινοί, ούτε φυσικά εγκρίνει το μεσαιωνικό δόγμα "**Ο σκοπός αγιάζει τα μέσα**".

Οι ηγέτες **και** των Ισραηλινών **και** των Παλαιστινίων, ζουν «**κατά το πολίτευμα του κόσμου τούτου, κατά τον άρχοντα της εξουσίας του αέρος, του πνεύματος το οποίον ενεργεί την σήμερον εις τους υιούς της απειθείας**», δηλαδή του Σατανά (Εφεσ. 2/β/2), γι' αυτό αμφότεροι προβαίνουν σε πράξεις βίας και καταστροφής που ξεσπούν σε αθώους πολίτες και από τους των δύο λαούς.

Όσον αφορά τις χήρες, τους ανάπηρους και τα ορφανά, όλοι αυτοί μόνοι σηκώνουν το φορτίο του πόνου, του πένθους και της αδικίας, μέχρι να έρθει κάποιος άλλος επιτήδειος που θα τους παρασύρει σε νέα δράματα και κλάματα.

Ως Χριστιανοί **ας μένουμε μακριά από αυτά και** **ας αποβλέπουμε στον Θεό της αγάπης και της δικαιοσύνης, προσμένοντας τη δική Του επέμβαση στον κόσμο, για νέους ουρανούς και νέα γη «εν οis δικαιοσύνη κατοικεί»** (Β' Πέτρ. 3/γ/13). **Π**

Χρυσοί και αργυροί ... "θεοί"

«Ήνεσαν τους θεούς τους χρυσούς και αργυρούς, τους χαλκούς, τους σιδηρούς, τους ξυλίνους και τους λιθίνους» (Δαν. 5/ε/4)

Σε όλη τη Βίβλο κατακρίνεται η λατρεία των ειδώλων – βασικά των ψεύτικων θεών και στη συνέχεια των γλυπτών ή ζωγραφικών παραστάσεών τους– και δεδομένης της ουσιαστικής ανυπαρξίας των ψεύτικων "θεών", που δεν είναι άλλο παρά δαιμονικές εμπνεύσεις ή οντότητες (Α' Κορ. 10/ι/19-20), συχνά γίνεται αναφορά στα υλικά κατασκευής τους (χρυσάφι, ασήμι, πέτρα, ξύλο κ.ο.κ. (Ησ. 44/μδ/9-17).

Ο Ψαλμωδός σχολιάζει και παράλληλα χαρακτηρίζει εκείνους που τα κατασκευάζουν και τα λατρεύουν: **«Τα είδωλα αυτών είναι αργύριον και χρυσίον, έργα χειρών ανθρώπων· στόμα έχουσι και δεν λαλούσιν· οφθαλμούς έχουσι και δεν βλέπουσιν· ὠτα έχουσι και δεν ακούουσιν· μυκτήρας έχουσι και δεν οσφραίνονται· χείρας έχουσι και δεν ψηλαφώσιν· πόδας έχουσι και δεν περιπατούσιν· ουδέ ομιλοῦσι διὰ το λάρυγγος αυτών. Ὅμοιοι αυτών ας γείνωσιν οι ποιούντες αυτά, πας ο ελπίζων επ' αυτά»** (Ψαλμ. 115/ριε/4-8, 135/ρλε/15-18).

Η εποχή μας καυχιέται για το "γκρέμισμα των ειδώλων", όμως η πραγματικότητα αποκαλύπτει πως σε τίποτα δεν υστερεί από την αρχαιότητα (Βαβυλωνία, Αίγυπτος, Ελλάδα, Ρώμη) ή το Μεσαίωνα (ασκητική δεισιδαιμονία, προσκυνήματα, εικονολατρία, λειψανολατρία κ.λπ.). Μά-

λιστα, στα πλαίσια καινοφανών παραθηρσκειών όπως Νέα Εποχή (New Age), αγγελολατρία κ.λπ., θα έλεγε κανείς με απόλυτο δίκιο, πως τούτη ιδιαίτερα η εποχή είναι περισσότερο γεμάτη από είδωλα και τους λάτρεις τους.

Εξ άλλου δεν γίνεται καμία προσπάθεια απόκρυψης του γεγονότος, αφού οι ίδιοι οι οπαδοί των συγχρόνων λατρειών δεν παραμελούν να εκθειάζουν τα είδωλά τους και να κάνουν έντονη την εκ μέρους τους λατρεία προς αυτά (π.χ. σύγχρονοι Έλληνες αρχαιολάτρες).

Εκτός όμως από τα θρησκευτικά είδωλα, οι άνθρωποι λατρεύουν και άτομα ή ομάδες που ξεχωρίζουν για λόγους ποταπούς, τις πιο πολλές φορές ανάξιους κάθε σημασίας και προσοχής.

Αναφερόμαστε για άτομα όπως ηθοποιούς, τραγουδιστές, ποδοσφαιριστές, πρωταθλητές και πολιτικούς. Άτομα συνήθως αμφίβολης ηθικής, χειρίστα οικογενειακά πρότυπα, οικονομικές "μαύρες τρύπες", ηδυπαθείς και ναρκισσευόμενους... Αλλά και σε ομαδικές εκφράσεις, όπως τα πολιτικά κόμματα και ιδεολογίες, μουσικά συγκροτήματα και αθλητικές ομάδες.

Μάλιστα, σε σύνδεση με τα χωρία που αναφέρονται στην προμετωπίδα του παρόντος κειμένου, και αφορούν θεούς χρυσούς, αργυρούς, χάλκινους κ.λπ., και τα

σύγχρονα είδωλα επίσης χαρακτηρίζονται με παρόμοιους τρόπους ανάλογα με τα βραβεία ή μετάλλια που τους απονέμονται, (χρυσοί πρωταθλητές, πλατινένιοι δίσκοι, "όσκαρ" με βραβεία α΄ και β΄ ρόλου, που τόσο θυμίζουν τους θεούς και τους ημίθεους των διαφόρων παγανιστικών πανθέων.

Να τι διαβάσαμε κάπου στο διαδίκτυο:

«Οι οπαδοί δεν κρύβουν τα αισθήματά τους προς την ομάδα-λατρεία τους. Τα διατρανώνουν με συνθήματα στους τοίχους, όπως «ΑΕΚ θρησκεία», «Άρη θεέ μου» και τόσα άλλα. Παλαιότερα, μετά από θλιβερό δυστύχημα σε στάδιο του Πειραιά που στοίχισε τη ζωή σε 20 πρόσωπα, νεαρός, ευτυχώς μόνο τραυματίας, είχε δηλώσει ότι ο Ολυμπιακός αξίζει κάθε θυσία (συνεπώς και της ζωής). Συνήθη είναι τα συνθήματα με παρομοίωση της ομάδας προς ναρκωτική ουσία (...σ' αγαπώ σαν ηρωίνη), χωρίς [ελπίζουμε] αυτοί που τα γράφουν να έχουν γευθεί αυτήν, δίχως βέβαια να αποκλείεται το αντίθετο!» Για να προσθέσει ο ίδιος: «Κάποτε ο Μαρξ είχε πει ότι η θρησκεία είναι το όπιο του λαού. Σήμερα που η θρησκευτική πίστη εξωθείται στο περιθώριο της κοινωνικής ζωής, εισδύουν σ' αυτήν ολόένα και περισσότερα

Τρεις αφίσσες από την 1η μπιενάλε της Αθήνας (2007) με πρωτοφανή, ανόητα και αψυχολόγητα συνθήματα, όπως «ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ (ΠΑΘΗΤΙΚΗ) ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ» και DESTROY ATHENS (=Καταστρέψτε την Αθήνα), που πέρασαν στους νέους το μήνυμα για τις καταστροφές τις τελευταίες ημέρες του 2008.

υποκατάστατά της. Για τις νέες λατρείες κανείς δεν τολμά να αρθρώσει λόγο! Όλοι φροντίζουν να εξασφαλίζουν στο λαό την δόση του σε θέ-

μα, τουλάχιστον, αφού οι άρτοι λιγοστεύουν διαρκώς!»

Και βέβαια, εκείνοι που έμαθαν να καίνε ολόκληρη τη ζωή τους λιβανωτό στη λατρεία των "θεών" τους, διόλου δεν δυσκολεύονται ύστερα **να κάψουν τα πάντα** όταν απογοητεύονται από αυτούς. Παράδειγμα οι πρόσφατες καταστροφές στην Αθήνα από απογοητευμένους λάτρεις της πολιτικής αλλά και οι ανάλογες ζημιές σε γήπεδα και έξω από αυτά από οργισμένους "φιλάθλους"...

Ο Θεός εκφράζει το παράπονό Του: **«Εδοξολόγησας τους θεούς τους αργυρούς (...) τον δε Θεόν, εις του οποίου την χείρα είναι η πνοή σου και εις την εξουσίαν αυτού πάσαι αι οδοί σου, δεν εδόξασας»** (Δαν. 5/ε/23).

Τι καλό μπορεί να περιμένει ο σύγχρονος άνθρωπος ύστερα από αυτά; Τα ίδια τα παιδιά του θα κάψουν τις πόλεις και το βιος του, θα κάψουν τα σχολεία και το μέλλον· προετοιμάζοντας τη φωτιά που θα καταφάει τούτο τον κόσμο. **Αλίμονο! ❶**

Έκλεψαν τον Χριστό!

Στην Πλατεία Αριστοτέλους, στη Θεσσαλονίκη, που είχε στηθεί μια φάτνη, τα ξημερώματα της 15/12/08, κάποιοι έκλεψαν το ομοίωμα του Ιησού και στη θέση του έβαλαν μια τηλεόραση! Θα πούμε όλοι μας, με αγανάκτηση: Τι ιεροσυλία! Βέβαια, δεν ξέρουμε ποιος ήταν ο σκοπός των... κλεπτών, πιστεύουμε όμως, χωρίς να το ξέρουν, περιέγραψαν μια πραγματικότητα, στέλνοντας άθελα τους ένα μήνυμα. Κι ας μην ξεγελιόμαστε, τον Ιησού Χριστό, ήδη Τον «έκλεψαν» από τις καρδιές και τη ζωή μας, εδώ και χρόνια, κάποιοι κουλτουριάρηδες «προοδευτικοί», ακόμη και πολλοί άνθρωποι του πνεύματος και κάποιοι που καπηλεύονται τη θρησκεία. Και παρ' ότι ο λαός μας αποκαλείται «Χριστεπώννυμον πλήρωμα», σε μεγάλο ποσοστό στην πραγματικότητα είμαστεπρακτικοί αθεϊστές!

Ο Χριστός απουσιάζει παντελώς από τα κοσμικά Χριστούγεννα που γιορτάζουμε. Στη θέση Του θρονιάσαμε τη νέα θεότητα, την ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ. Πρέπει να το παραδεχτούμε ότι το μήνυμα των Χριστουγέννων γενικά έχει παρεξηγηθεί και αλλοιωθεί. Οι περισσότεροι περιμένουν τη μεγάλη αυτή γιορτή για τα ψώνια, τα δώρα, τις διακοπές, τα ρεβεγιόν... Το μήνυμα των Χριστουγέννων είναι βαθύτερο, πάντα επίκαιρο και δίνει απάντηση στα μεγάλα προβλήματα της ανθρωπότητας. Μας δίνει θάρρος για το παρόν και ελπίδα για το μέλλον.

Το ερώτημα που εγείρεται είναι: οι άνθρωποι, ακόμη κι αυτοί που πηγαίνουν στις όποιες χριστιανικές εκκλησίες, γνωρίζουν το νόημα της γέννησης του Χριστού; Γιατί ήρθε ο Χριστός; Μήπως να ιδρύσει μια νέα θρησκεία, κοντά στις τόσες που υπήρχαν ή να φέρει κοινωνικές αλλαγές με το ανατρεπτικό Του μήνυμα

Το παρόν κείμενο του φίλου κ. Γ. Κανταρτζή δημοσιεύθηκε σε διάφορες εφημερίδες. Ανατυπώνουμε το μεγαλύτερο μέρος του με την ευχή να διαβαστεί μακριά και έξω από το σκοτάδι της δήθεν "λαμπρόης" θρησκευτικής εορταστικής ατμόσφαιρας...

ή...; Τίποτα απ' όλα αυτά. Με δυο λόγια απλά: Όλοι οι άνθρωποι έρχονται στον κόσμο για να ζήσουν, ο Χριστός όμως ήρθε μ' ένα σκοπό, να προσφέρει τον εαυτό Του θυσία.

Ασφαλώς το μόνο που δεν θα θέλαμε να αναλογιστούμε τη χαρούμενη αυτή περίοδο με τα φανταχτερά στολίδια, είναι ο οδυνηρός σταυρικός θάνατος του Χριστού. Κι όμως πώς μπορούμε να γιορτάζουμε τη γέννηση του Ιησού, χωρίς να σκεφτούμε το σκοπό του ερχομού Του.

Ο Χριστός ήρθε για να εκτελέσει την αποστολή του Πατέρα Θεού, από τη βραδιά εκείνη που γεννήθηκε από την Παρθένο Μαρία στη Βηθλεέμ. Ήρθε να μας δείξει πώς είναι ο Θεός, να μας διδάξει πώς να ζήσουμε και πώς να συμπεριφερθούμε ως πνευματικοί άνθρωποι και, το πιο σημαντικό, πώς θα έχουμε μια πλήρη, στενή σχέση με τον Πατέρα Θεό. Η κύρια αποστολή του Ιησού Χριστού στην ανθρωπότητά Του ήταν να προσφέρει τον Εαυτό Του θυσία για να γίνει Σωτήρας των ανθρώπων. (...) Ο Θεός αγάπησε τόσο πολύ τον κόσμο, κι εσένα ξεχωριστά, ώστε ΕΔΩΣΕ τον Υιό Του για να μη χαθεί κανένας που πιστεύει σ' Αυτόν αλλά να αποκτήσει αιώνια ζωή (Ιωάν. 3/γ/16).

Τι πιο ένδοξο δώρο! Μόνο όταν Τον δεχτείς ως Σωτήρα σου μπορείς να γιορτάσεις δικαιωματικά αληθινά χριστιανικά Χριστούγεννα, με τον Ιησού Χριστό στο κέντρο. Κι αυτό μπορεί να γίνει όχι μόνο για μερικές ημέρες αλλά κάθε μέρα του χρόνου. Ο συγγραφέας Ντίκενς έγραψε: «Θα τιμήσω τα Χριστούγεννα στην καρδιά μου και θα προσπαθήσω να τα κρατήσω στη διάρκεια όλου του χρόνου». (...)

Το σφάλειν ανθρώπινο, το εμμένειν δαιμονικό, το συγχωρεῖν θείο

Mea culpa!

«Δικό μου το λάθος, δεν το χρεώνω σε κανέναν. Υποτίμησα το θέμα, δεν είδα έγκαιρα τις διαστάσεις που είχε και δεν είχα πλήρη εικόνα».

Με τα παραπάνω λόγια προσπάθησε ο Πρωθυπουργός να κατευνάσει τις λαϊκές αντιδράσεις για την ανυπαρξία της κυβέρνησης στα κοινωνικά δρώμενα αλλά και την έντονη εμπλοκή της στα κοινωνικά, οικονομικά και εκκλησιαστικά σκάνδαλα που έπληξαν τη χώρα τα τελευταία χρόνια.

Όμως μετά από αυτό ουδέν!

Αναλαμβάνω το λάθος, σημαίνει ότι αναλαμβάνω να πληρώσω τις ζημιές, και αναλαμβάνω την αποκατάσταση των λαθών. Το λιγότερο, εγκαταλείπω το τιμόνι του πλοίου που από λάθος μου το οδήγησα λίγο προς το ναυάγιο, για να αναλάβει στη συνέχεια κάποιος άλλος, ίσως ικανότερος από εμένα.

Βέβαια στη χώρα μας, όπως δέχονται και οι διάφορες δημοσκοπήσεις, καταλληλότερος να μας κυβερνήσει αναδεικνύεται ο ΚΑΝΕΝΑΣ, αφού και οι δύο εν δυνάμει μελλοντικοί πρωθυπουργοί δεν πείθουν για την αξία και την ικανότητά τους.

Βεβαίως, τι φταίνει τα παιδιά, ο Κωστάκης και ο Γιωργάκης, που κληρονομικώ δικαίω και πέρα από κάθε έννοια δημοκρατίας, κάποιοι τους άρπαξαν από το γιακά και τους είπαν: —Επειδή είστε ο ανιψιός και ο γιος κάποιων άλλων, είστε καταδικασμένοι να παίξετε τώρα το ρόλο του πρωθυπουργού... Στα καθεστώτα της βασιλείας αυτά συνέβαιναν κατά κόρον, καθώς στην πραγ-

«Όπου δεν υπάρχει όρασις, ο λαός διαφθείρεται» (Παρ. 29/κθ/18)

λένε ότι οι λαοί σε δύσκολες ώρες συσπειρώνονται γύρω από τους ηγέτες τους! Όταν αυτοί δεν υπάρχουν, όταν τα ῥάθη, οι παραδείψεις, οι ανικανότητα κι η συμπεριφορά των ηγετών δεν προσφέρουν όραμα, γιατί οι πολίτες να συσπειρωθούν γύρω τους και να μην τους γυρίσουν την πλάτη, αφού τους αισθάνονται πλέον ως βάρος;» (Ν. Εμμανουήλ)

ματικότητα οι βασιλείς σπάνια κυβερνούσαν, αφού αυτό το έκαναν οι διάφοροι αυλικοί, αλλά στη δημοκρατία υποτίθεται ότι κυβερνά ο λαός μέσω των αντιπροσώπων του...

Όμως πότε ο λαός αποφάσισε ότι οι συγκεκριμένοι κύριοι θα είναι οι εκπρόσωποί του ως οι καταλληλότεροι να τον κυβερνήσουν; Ουδέποτε! Αντίθετα ορίζονται από εσωτερικούς κομματικούς μηχανισμούς, την επιλογή των οποίων οι πολίτες είναι αναγκασμένοι να αποδέχονται, είτε συμφωνούν είτε όχι...

Εδώ δεν ασχολούμαστε με το σκοτεινό παιχνίδι της πολιτικής. Αυτά τα αφήνουμε στους κομματικούς μηχανισμούς να τα διαχειρίζονται, αφού έτσι κι αλλιώς τίποτα δεν περνάει από το χέρι του πολίτη –ούτε καν η διαχείριση της ψήφου του –και χρησιμεύουν μόνο για να υπάρχει αντικείμενο για διαπληκτισμούς στα πολλά καφενεία της χώρας.

Εμείς ενδιαφερόμαστε κυρίως για τα πνευματικά ζητήματα [κατ' ανάγκη και τα εκκλησιαστικά – που δυστυχώς κι αυτά με τους κανόνες των πολιτικών κομμάτων συνήθως λειτουργούν] για να παρατηρήσουμε πως η αναγνώριση των λαθών από τις ηγεσίες, σπάνια έχουν ως αντίκρισμα μια πραγματική μετάνοια ή ανάληψη ευθυνών με συγκεκριμένες συνέπειες.

Ως πλέον χαρακτηριστικό παράδειγμα θα αναφέρουμε όλους εκείνους τους θρησκευτικούς ηγέτες και δασκάλους που κατά καιρούς, μέχρι και σήμερα, εξακολουθούν να προσδιορίζουν το χρόνο της επιστροφής του Χριστού.

Άλλοτε γράψαμε συγκεκριμένα ονό-

ματα και περιπτώσεις που ο **α** ή ο **β** όρισαν πότε θα έρθει ο Χριστός, παραβιάζοντας με τον πιο ασεβή τρόπο τις σαφείς διδασκαλίες της Βίβλου, και παρσύροντας αφελείς οπαδούς τους σε πράξεις ανοησίας, όπως το να εγκαταλείψουν τις εργασίες τους και τις σπουδές τους, να μην παντρευτούν και να μην φυτέψουν, ακόμη και να ντυθούν στα λευκά και ν' ανηφορήσουν στα όρη για να υποδεχτούν τον Χριστό...

Όλοι αυτοί, χωρίς καμία εξαίρεση, αποδείχτηκαν λάθος και στους υπολογισμούς τους και στους σκοπούς τους, αλλά μετά από αυτό τι; Ουδέν. Εξακολουθούν να διατηρούν τις θέσεις τους, να κηρύττουν από τους άμβωνές τους, να εκδίδουν τα περιοδικά και τα βιβλία τους, να περιμένουν νέες ευκαιρίες για να προετοιμάσουν την νέα τους "επίθεση" σε βάρος του λαού του Κυρίου.

Κι εκείνοι που τους πίστεψαν, τους εμπιστεύτηκαν και τους ακολούθησαν τη μία φορά, δυστυχώς είναι έτοιμοι να τους ακολουθήσουν ξανά στην επόμενη γκάφα τους.

Υπάρχει κάποιος που μπορούμε να ακολουθούμε με ασφάλεια; Ναι! Αυτός είναι ο Σοφός Θεός και ο γραπτός λόγος Του.

Μέσο γι' αυτή την επικοινωνία είναι μόνο το Άγιο Πνεύμα, εκείνο που και το λόγο του Θεού επεξηγεί στις καρδιές μας και την προσευχή μας μεταφέρει στον Θεό (Β' Πέτρ. 1/α/21, Ρωμ. 8/η/26).

Ας φροντίσουμε, λοιπόν, να είμαστε πλήρεις Πνεύματος Αγίου, και τότε θα εξασφαλιστούμε από κάθε φόβο λάθους των διαφόρων ανθρώπων (και των πολιτικών, μα ιδιαίτερα των εκκλησιαστικών ηγετών).

Μεθεόρτια

Good bye

Mr President

Την ώρα που διαβάζετε αυτό το κείμενο, καλώς εκόντων των πραγμάτων ο **George W. Bush** θα έχει απομακρυνθεί διά παντός από τον Λευκό Οίκο, την Ουάσιγκτον και την ηγεσία των ΗΠΑ.

Αν δεν είναι τούτη σήμερα η μεγαλύτερη χαρά για τους λαούς της γης, είναι από τις μεγαλύτερες.

Ένας που μίανε το όνομα του Θεού όσο κανένας άλλος στα τελευταία χρόνια. Ένας που απέδειξε πόσο αφελείς μπορεί να είναι κάποιοι θρησκοευόμενοι, ώστε να παρασυρθούν και να εκλέξουν ένα τέτοιο τέρας και πρώτη και δεύτερη φορά. Ένας που δεν γνώρισε ποτέ του ντροπή για τα πολλά πολιτικά και ηθικά εγκλήματα και τότε δεν έκφρασε μετάνοια.

Ένας που μας έκανε να νιώσουμε όσο χειρότερα γίνεται για κάποιον που φέρει την "εικόνα" του ανθρώπου. Ένας που κάποιοι αφελείς Χριστιανοί τον πίστεψαν ως "αδελφό" τους και έσπευδαν να δικαιολογούν τις ανοησίες του και τις αποφάσεις με τις οποίες αιματοκύλισε λαούς. Ένας που απέδειξε περίτρανα πού μπορεί να φτάσει «ο άνθρωπος ο εν τιμή και μη εννοών»... (Ψαλμ. 49/μθ/20). Αυτός ήταν ο Μπους.

Χωρίς αμφιβολία κάποιοι το ίδιο σκοτεινοί τύποι θα βρεθούν στο μέλλον να του απονείμουν παράσημα και διακρίσεις και κάποιοι πληρωμένοι κονδυλοφόροι θα γράψουν για το άτομό του σελίδες "δόξας".

Ίσως στο μέλλον να τολμήσει να επισκεφθεί ξανά την πρωτεύουσα του Ιράκ, επαληθεύοντας τη φήμη ότι **ο δολοφόνος επιστρέφει στον τόπο του εγκλήματος**. Ίσως και κάποιοι να θελήσουν να του στήσουν ανδριάντα πάνω στη γη που έβαψε με το αίμα τόσων αθώων.

Για εμάς όμως το πιο ταιριαστό "παράσημο" που του αξίζει ήταν το πέταγμα των παπουτσιών από τον ήρωα Ιρακάνο δημοσιογράφο **Muntadar al-Zaidi** κατά την τελευταία επίσημη επίσκεψη του Μπους στη Βαγδάτη. Μια πράξη που εκατομμύρια άλλοι άνθρωποι θα ήθελαν να κάνουν αλλά δεν είχαν την ευκαιρία...

Δεν μας διαφεύγει πως κάποιοι "καλοπροαίρετοι" θα σπεύσουν να κατηγορήσουν τούτο το "αποκαιρετιστήριο" σχόλιο, επειδή τάχα δεν συνάδει με κάποια χωρία που απαγορεύουν την κακολογία των αρχόντων.

Δυστυχώς, αυτά είναι Ο,ΤΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΣΕ ΛΟΓΙΑ που μπορέσαμε να βρούμε για το συγκεκριμένο υποκείμενο! ☹

Η ζωή σου... μία παύλα!

Κάτω από κάθε όνομα ανθρώπου που ολοκλήρωσε τη διαδρομή του σ' αυτή τη γη σε κάθε μήκος ή πλάτος του πλανήτη μας υπάρχουν δυο νούμερα-χρονολογίες που περικλείουν όλη τη ζωή του. Για παράδειγμα 1922-2003. Το πιο σημαντικό μέρος στην παράσταση αυτή δεν είναι ούτε το πρώτο ούτε το δεύτερο νούμερο αλλά η παύλα... Η παύλα αυτή περιγράφει χαρές, λύπες, επιτυχίες αποτυχίες, κατακτήσεις και στερήσεις. Η παύλα αυτή είναι που περιγράφει, όσο και να μην θέλουμε να το πιστέψουμε, όλη μας τη ζωή. Γι' αυτή την παύλα αγωνιζόμαστε εδώ στη γη, πολεμάμε, δουλεύουμε, κάνουμε οικογένεια, παιδιά, δημιουργούμε, συγκρούομαστε, πληγωνόμαστε.

Είναι πολύ σημαντική αυτή η "παύλα" Αποτελείται από επιλογές και προσφορές που άγγιξαν, άλλαξαν ή συντάραξαν την ζωή άλλων ανθρώπων ή και του κόσμου ολόκληρου. Το διάστημα αυτό ορίζεται από τον χρόνο, που κάθε φορά γίνεται και πιο λίγος, τελειώνει, όσο προχωράμε στο ταξίδι της ζωής. Βασικά προσπαθούμε να ανατρέψουμε τις προβλέψεις, να κερδίσουμε "έδαφος", όλοι ξέρουμε ότι θα ολοκληρώσουμε αυτή τη ζωή και θέλουμε να το κάνουμε με τον καλύτερο τρόπο. Κάθε χρονιά προσδοκούμε να ναι η καλύτερη της ζωής μας!!

Ο Λόγος του Θεού μας δίνει τη συνταγή και μας δείχνει τον τρόπο πως την ανούσια αυτή παύλα να την γεμίσουμε με αιώνιες αξίες, να τη ζήσουμε με αιώνιες αρχές να σιγουρέψουμε τη συνέχεια της ζωής πάνω και μετά από την απροσπέλαστη ημερομηνία της γήινης διαδρομής. Να ολοκληρώσουμε με επιτυχία τον αγώνα μας, τη διαδρομή μας να γίνουμε αιώνιοι νικητές. Να απολαύσουμε το σήμερα, να υπηρετήσουμε τον διπλανό μας και να κερδίσουμε την αιωνιότητα.

Θα ήθελα να δούμε τρεις μοναδικές δυνατότητες, που είναι στη διάθεσή μας ακόμα κι αν όλα τ' άλλα χαθούν, που μπορούν να κάνουν τη χρονιά αυτή πραγματικά την καλύτερη της ζωής μας. Θα ήθελα σήμερα να εμπνευστούμε και να κάνουμε μοναδική τη δική μας "παύλα", δίνοντας ζωή στα όνειρά μας, όραμα στο μέλλον μας και άρωμα στις σχέσεις μας. Είναι μια συνταγή που μπορεί να ανατρέψει όλες τις ανθρώπινες προβλέψεις για τη ζωή μας αυτή τη χρονιά. Είναι μια παλιά συνταγή που βγαίνει μέσα από την καρδιά του Λόγου του Θεού και συνοψίζεται σε τρεις λέξεις: Πίστη, Ελπίδα και Αγάπη... Αυτά άλλωστε είναι και τα θεμέλια της Νέας Ζωής...

Από το ηλεκτρονικό φυλλάδιο "Νέα Ζωή"

Κίνδυνοι για τον ελληνικό λαό

Φαινόμενα που προκαλούν σύγχυση

Από το περιοδικό "Διάλογος", του Διορθοδόξου Συνδέσμου Πρωτοβουλιών Γονέων" (τευχ. 52, Απρ.-Ιούν. 2008, σελ. 8-11), αναδημοσιεύουμε το παρόν άρθρο του κ. Κ. Παπαχριστοδούλου, που κρίθηκε επίκαιρο και ενδιαφέρον για την ενημέρωση των αναγνωστών μας. Λυπούμαστε που αυτά τα μαθαίνουν μόνο ελάχιστοι από τους Έλληνες συμπατριώτες μας, ενώ τα αγνοούν τα εκατομμύρια που βλέπουν τις εν λόγω εμπορικές εκπομπές. **†**

«Χριστός, Απόλλωνας, Λευκή Αδελφότητα, Κοίλη Γη, Ελ, Ελοχίμ, Νεφελίμ, Διεθνείς Συνωμοσίες, Γέροντες, Προφητείες, UFO, Αποκρυφισμός, Δαιμονολογία, Εξορκισμοί», είναι μερικά μόνο από τα θέματα με τα οποία ασχολούνται οι τηλεοπτικές εκπομπές προώθησης βιβλίων και πονημάτων του "ερευνητή-συγγραφέα" κ. Δημοσθένη Λιακόπουλου¹.

Το γεγονός δεν θα ήταν άξιο ιδιαίτερου σχολιασμού, αφού τέτοιου είδους βιβλία κυκλοφορούν, με ανάλογο περιεχόμενο, από την εποχή ακόμα του Μεσαίωνα. Μπορεί να τα ανακαλύψει κανείς στα ράφια βιβλιοπωλείων αλλά και ομάδων που ασχολούνται με μεταφυσικές αναζητήσεις. Το φαινόμενο όμως έχει πάρει διαστάσεις από τη στιγμή που δημιουργεί σύγχυση και αλλοίωση της χριστιανικής συνείδησης του μέσου Έλληνα πολίτη, αφού για την προώθηση αυτών των βιβλίων γίνεται χρήση του μέσου της Τηλεόρασης σε πολύ μεγάλο βαθμό.

Ο κ. Λιακόπουλος είναι ο αποκλειστικός παρουσιαστής και διαφημιστής μιας μεγάλης γκάμας βιβλίων πολλά από τα οποία φέρεται να έχει γράψει ο ίδιος. Ο συγγρα-

φέας ασχολείται με πλήθος μεταφυσικών και παραφυσικών θεμάτων, που μπλέκονται όμως –και αυτό είναι το πρόβλημα– με την Εθνική ταυτότητα των Ελλήνων αλλά και την Χριστιανική και Ορθόδοξη πνευματικότητα.

Ο ίδιος διαθέτει ένα χαρακτηριστικό επικοινωνιακό χάρισμα και μία αμεσότητα, που θυμίζει σε πολλά σημεία τους αμερικανούς "ηγλε-ευαγγελιστές". Ο λόγος του χειμαρρώδης. Χρησιμοποιεί διάφορα επικοινωνιακά τρικ (αυξομείωση στην ένταση της φωνής, παρακλήσεις, ρητορικά σχήματα, ακόμα και προστάγες προς τους τηλεθεατές π.χ. «...σηκωθείτε τώρα! Από καναπέδες, ντιβάνια, πολυθρόνες, καρέκλες... και πάρτε τηλέφωνο»!) και διάφορα εμποτιστικά μέσα: video, animation, τραγούδια και μουσικές ανάλογου περιεχομένου με τα βιβλία κ.ά., τα οποία προκαλούν το ενδιαφέρον του τηλεθεατή.

Επαναλαμβάνουμε, ότι η διαφήμιση και μόνο βιβλίων δεν θα ήταν άξια σχολιασμού. Μέσα όμως από αυτές τις εκπομπές, προβάλλονται κάθε είδους Αποκρυφιστικές θεωρίες (Κοίλη Γη, Λευκή Αδελφότητα, μεγάλη Πυραμίδα), αναβιώνει μία λανθάνουσα αρ-

χαιολατρία μπλεγμένη με τη χριστιανική διδασκαλία, ένα κράμα εθνικισμού και προγονολατρίας με ρατσιστικές αποχρώσεις, αλλά και μία ακατάσχετη συνωμοσιολογία –οι πάντες απεργάζονται, κατά τον κ. Λιακόπουλο, τον αφανισμό των Ελλήνων–. Μπλέκονται με μεγάλη ευκολία η δαιμονολογία με την ουφολογία και τους εξωγήινους. Και τέλος, χώρο στις εκπομπές του κ. Λιακόπουλου έχουν οι γέροντες της Ορθοδοξίας, οι προφητείες του πατρο-Κοσμά και του Γέροντα Παΐσιου, μάλιστα ερμηνευμένες με τέτοιο τρόπο που σίγουρα δεν φαντάζονταν ακόμα και οι ίδιοι οι πατέρες.

Μετά από μία σχετική έρευνα όλων των "καταπληκτικών" και εξωφρενικών θεωριών του κ. Λιακόπουλου καταλήξαμε στα ακόλουθα συμπεράσματα:

1. Στα βιβλία που υπογράφει περιέχονται "ανακαλύψεις" και θεωρίες οι οποίες τις περισσότερες φορές δεν συμβαδίζουν με τη λογική και την επιστήμη. Αυτό βέβαια δικαιολογείται από το συγγραφέα αφού πάντοτε δίνεται μία μεταφυσική διάσταση σε κάθε επιστημονική θεωρία. Έτσι, σύμφωνα με τον κ. Λιακόπουλο: «η γη είναι κούφια γεμάτη μιαν ά εθνη διαβολαραίους και καλλικατζαραραίους Νεφελίμ, ο ήλιος είναι σιδερένια μηχανή, οι υποχθόνιοι ζουν ανάμεσα μας και τρώνε ανθρώπους, ο Διόνυσος και ο Μεγαλέξανδρος έπειτα από εντολή του Θεού βούλωσαν τρύπες με τεράστιες τάπες-πυραμίδες, η σελήνη είναι γεμάτη ελληνικές πόλεις και μέλαθρα, ο Λουκιανός έγραφε αληθή ιστορία, ο πλανήτης είναι ελληνικός, όλοι οι πολιτισμοί είναι ελληνικοί, όλες οι γλώσσες προέρχονται από την ελληνική, ο Αριστοτέλης ανακάλυψε τη σχετικότητα και το νόμο της απροσδιοριστίας, όλες οι γνώσεις του κόσμου είναι γραμμένες στα αρχαία ελληνικά χειρόγραφα, οι αρχαίοι Έλληνες ήταν μονοθεϊστές, μάλλον πρώιμοι Ορθόδοξοι Χριστιανοί και δεν πίστευαν στο δωδεκάθεο...»² Σε αυτό τον "ορυμαγδό" των θεωριών ο κ. Λιακό-

πουλος άπαντα πάντα με πλήθος "επιχειρημάτων", video, φωτογραφιών, εγγράφων και δημοσιευμάτων. Οι περισσότερες από αυτές τις θεωρίες καταρρίπτονται ως αβάσιμες, από ανθρώπους που έχουν μία σχετική γνώση και πανεπιστημιακή μόρφωση. Ο μέσος όμως πολίτης μπορεί εύκολα να εντυπωσιαστεί, να προβληματιστεί, έως και να εκστασιαστεί με τον τρόπο που προβάλλονται όλα αυτά μέσα από τις σχετικές εκπομπές.

2. Είναι απορίας άξιο, πώς ο κ. Λιακόπουλος χρησιμοποιεί στοιχεία που με μία μικρή έρευνα στο διαδίκτυο και στη σχετική βιβλιογραφία, αποδεικνύεται περίτρانا ότι είναι αστήρικτα και παραπλανητικά. Έτσι, έχει διαπιστωθεί ότι «ο σκελετός Κενταύρου, που ανακαλύφθηκε και φυλάσσεται σε πανεπιστήμιο», δεν είναι τίποτα άλλο από μία φάρσα που θελησε να κάνει ένας καθηγητής, ενώ οι φωτογραφίες με σκελετούς γιγάντων με "μικροσκοπικούς" ανθρώπους δίπλα τους, αποτελούν "πειραγμένες" φωτογραφίες από διαγωνιζόμενους σε ένα διαγωνισμό του «Photoshop» [Σημ «Τ»: Πρόγραμμα επεξεργασίας εικόνων με ηλεκτρονικούς υπολογιστές]. Η παράθεση παρόμοιων "ντοκουμέντων" είναι ατελείωτη. Η χρήση τέτοιων "αποδεικτικών" μέσων όμως κατά τη γνώμη μας, μπορεί να οδηγήσει το κοινό σε παραπληροφόρηση και σύγχυση.

3. Παραποιείται συστηματικά από τον κ. Λιακόπουλο το περιεχόμενο της Αγίας Γραφής προκειμένου να υποστηριχθούν και με χωρία οι θεωρίες του. Άλλωστε, όπως έχει πει ο ίδιος σε εκπομπή του, οι «Εβδομήκοντα», που μετέφρασαν το εβραϊκό κείμενο στα ελληνικά, "παραχάραζαν" το κείμενο της Π. Διαθήκης. Έτσι, δεν διστάζει να αλλοιώνει ο ίδιος τα χωρία, προκειμένου να στηρίξει τις θεωρίες του. Το χωρίο π.χ. του Ψαλμ. ΡΓ', στίχ. 4: «ο ποιών τους αγγέλους αυτού πνεύματα και τους λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα», γίνεται: «ο ποιών

τους αγγέλους αυτού πνεύματα και τους **ελοχίμ** αυτού πυρός φλόγα»³. Αλλοιώνοντας το χωρίο: Γέν. ΣΤ' στίχ. 1-4, προσπαθεί να στηρίξει την περίφημη θεωρία του για τα «Ελοχίμ και τα Νεφελίμ». **Η θεωρία του έχει ως εξής:** «*Εν αρχή ο Θεός έκανε τους Ελοχίμ τον ουρανό και την Γη, αυτοί κάναν Νεφελίμ αφού διασταυρώθηκαν με τους ανθρώπους, τα κακά Νεφελίμ έμειναν κακά και τα καλά γίναν Ελ. Από τα καλά νεφελίμ τα Ελ βγήκαν οι Έλληνες. Τα κακά ζούνε κάτω από τη γη (την κοίλη γη) και εξουσιάζουν τον κόσμο, μέχρι να γίνει πόλεμος ξανά...*»⁴.

4. Στο βιβλίο που διαφημίζει: **«Ο καιρός γαρ εγγύς»**, παρουσιάζεται και σχολιάζεται εκτενώς η λεγόμενη «*Προφητεία του Τραχωνίου Λεμεσού*». Μάλιστα επί καθημερινής βάσης στις εκπομπές του γίνεται προσπάθεια να συνδεθούν διάφορα γεγονότα της επικαιρότητας με τις εν λόγω "προφητείες". Αποκρύπτεται όμως το γεγονός ότι η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Κύπρου εξέτασε το φαινόμενο και απέρριψε τις δήθεν "προφητείες" ως απαράδεκτες: «*Η Ιερά Σύνοδος έχοντας υπόψη τις απόψεις μελών της που εκφράστηκαν από καιρό, καθώς και την έκθεση της Επιτροπής, που ορίστηκε για εξέταση της εμφάνισης "σημείων", σε οικία στο Τραχώνι, αποδέχεται χωρίς καμία επιφύλαξη το πόρισμα της Επιτροπής ότι τα κακότεχνα σχεδιάσματα, τα γράμματα και οι ημερομηνίες στην πιο πάνω οικία είναι "ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΑΠΑΤΗΣ" και "ασυνάρτητον συνονθύλευμα φαντασιών πασχούσης και απατώσης προσωπικότητος"*». (Ανακοινωθέν Ιεράς Συνόδου Κύπρου 7/7/99).

Είναι γεγονός ότι οι άνθρωποι ανά τους αιώνες, συνέχονται από ένα φόβο για το μέλλον και τα έσχατα. Έτσι, πολύ εύκολα σαγηνεύονται από κάθε είδους προφητείες και ενοράσεις. Το κλειδί για την αναγνώριση κάθε είδους προφητικού λόγου, κατ' αρχήν, είναι η «διάκριση των πνευμάτων», διότι εί-

ναι δυνατόν πολλές φορές να ομιλούν ακόμη και δαιμόνια. Για την ερμηνεία μιας προφητείας τον πρώτο λόγο έχει η Εκκλησία. Κάθε ιδιωτική προσπάθεια ερμηνείας, ακόμα και αν κρύβει ευσεβή πόθο και θρησκευτική ευλάβεια, εφόσον είναι ξεκομμένη από την Εκκλησία μπορεί να οδηγήσει τους ανθρώπους σε επικίνδυνες ατραπούς. Πόσο μάλλον όταν κάποιος, αντί να ερμηνεύει προφητείες, παράγει ο ίδιος "προφητικό" λόγο. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις "φωτισμένων" "προφητών" που δημιούργησαν σύγχυση σε πλήθος ανθρώπων και τελικά καταδικάστηκαν από την Εκκλησία.

Η έμμονη του κ. Λιακόπουλου σε αμφιβόλου ποιότητας προοράσεις και λαϊκού τύπου προφητείες, που είναι μάλιστα καταδικασμένες επίσημα από την Εκκλησία της Κύπρου, προκαλεί τουλάχιστον εντύπωση. Η ενασχόλησή του επίσης με θεωρίες ξεχασμένες από καιρό, τις οποίες προβάλλει ως νέες πρωτότυπες δικές του ανακαλύψεις, όπως επίσης και τα αμφιβόλου προέλευσης "ντοκουμέντα" και αποδείξεις των θεωριών του, οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η ψευδοεπιστήμη και η μελλοντολογία "πουλάνε" και μάλιστα πολύ. Η ανάμιξη δε των ονομάτων και των λόγων του γέροντος Παϊσίου και του αγίου Κοσμά του Αιτωλού με όλο αυτό το συνονθύλευμα των κοσμοθεωριών του κ. Λιακόπουλου αποτελεί τουλάχιστον ασέβεια προς τα πρόσωπα τους, αν όχι προσπάθεια σύγχυσης του κοινού.

Σημειώσεις του αρχικού κειμένου:

1. Τα όσα αναφέρονται και σχολιάζονται εδώ, αφορούν μόνο στις απόψεις του κ. Λιακόπουλου και όχι στο πρόσωπό του το οποίο σεβόμαστε δεόντως.
2. http://reader.feedshow.com/show_items-feeche835e8ddec02de8cd96943df93a43557b
3. <http://infolyasis.info/?p=62>
4. Στο ίδιο.

Διαβάσματα

❶ Προσπαθούμε να διατηρούμε το ύφος και την ορθογραφία του πρωτότυπου.

Για να μη μας κοροϊδεύουν...

Η ελληνική οικονομία είχε πρόβλημα πριν και ανεξάρτητα από την παγκόσμια κρίση. Καμία παγκόσμια κρίση δεν φταίει που πωλείται το ελληνικό γιαούρτι φθηνότερα στη Γερμανία και στην Ιταλία απ' ό,τι εδώ. Η ανικανότητα και η ανοχή της κυβέρνησης στην αισχροκέρδεια φταίνει (αν δεχθούμε την επεικέστερη εκδοχή, γιατί υπάρχει και η άλλη, της συνενοχής, που δείχνει πιθανότερη στο θέμα της τιμής της βενζίνης που δεν πέφτει...). Άλλωστε, με βάση το δημοσιονομικό έλλειμμα του 2007 (3,5%), η ελληνική οικονομία οδεύει προς νέα επιτήρηση, την οποία μόνο από σπόντα, χάριν της παγκόσμιας κρίσης και της χαλάρωσης των ορίων του Συμφώνου Σταθερότητας, μπορεί να αποφύγει.

ΠΗΓΗ: Παν. Περάκη Εφημ. "AthensVoice", 13-11-08, [www.athensvoice.gr/politics/]

Εκκλησία και "Εκκλησία"...

Στο μπλογκ «ΧΑΙΡΕΤΕ» του κ. Π. Μιχαήλου, διαβάσαμε το εξής λογικό:

Και εδώ είναι το οξύμωρο:

Για τον κακό έμπορο που μας κλέβει, διαμαρτυρόμαστε.

Για τον κακό γιατρό που όχι μόνο μας κλέβει αλλά και μας στέλνει στον άλλο κόσμο με την αμέλεια ή την ασχετοσύνη του, διαμαρτυρόμαστε.

Για τον κακό μηχανικό που στο βωμό του κέρδους θυσιάζει τόσο κόσμο που κινδυνεύει από μια κακή κατασκευή (π.χ. κτίριο) διαμαρτυρόμαστε...

Για τον (ΚΑΚΟ) κληρικό όμως από τον οποίο δεν κινδυνεύει η τσέπη μας (αν θέλουμε δίνουμε) ούτε η ζωή μας όπως με τους προηγούμενους, αλλά κινδυνεύει (ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΑΞΙΟΥΣ) να χαθεί η κάθε ψυχή που σκανδαλίζεται, ψυχή για την οποία ο Χριστός θυσιάστηκε, ΔΕΝ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΣΤΕ, διότι μας έχουν τρομοκρατήσει ότι ΑΥΤΟΙ ΕΙΝΑΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ!!!... Ότι δεν πρέπει να ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕ (διαμαρτυρούμενοι ως μέλη της Εκκλησίας) ΑΥΤΟΥΣ, ΤΗΝ... «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»!!!

ΠΗΓΗ: http://xairete.blogspot.com/2008/11/blog-post_3284.html

Πολύ μεγάλες αυτές οι αλήθειες –που κι εμείς κατά καιρούς έχουμε τόνισει– όμως η φοβία που ενσπείρουν οι επιτήδριοι στο λαό είναι αρκετή ώστε να βουλώνει πολλὰ στόματα! Και βέβαια αυτά ισχύουν για τους ηγέτες όλων των δογμάτων. ❶

Αγγελίες

Στις Μικρές Αγγελίες εφημερίδας της Αθήνας διαβάσαμε και τα εξής:

1.

Ερευνητική ομάδα αναλαμβάνει διώξεις φαντασμάτων από οικίες και λοιπούς χώρους. Μεγάλη εμπειρία, άρτιος τεχνικός εξοπλισμός. Η υπηρεσία δίνεται δωρεάν λόγω ερευνητικού προγράμματος. Τηλ. 694..... Αιδ. Δημήτριος

2.

Παρέα με έντονο αίσθημα του κεφίου, που φτιάχνει το κέφι άλλων και της αρέσει υπερβολικά ο χορός, προσφέρεται για γάμους και γλέντια, με αντάλλαγμα δωρεάν ποτό και φαγητό. Επιθυμητές και βαφτί-

σεις, όπως και η προσποίηση των φίλων του ζευγαριού! Πληροφορίες...

Πάντοτε υπήρχε χώρος για τέτοιους "ειδικούς", διότι ούτε ο κοσμικός Χριστιανισμός ούτε ο 21ος αιώνας μπόρεσαν να ελευθερώσουν τους συμπατριώτες μας –όπως και εκατομμύρια σε άλλους λαούς– από μωρολογίες και δεισιδαιμονίες αυτής και χειρότερης μορφής. Κι όταν ο άνθρωπος δεν καταφέρει να ελευθερωθεί από τα διάφορα δεσμά που τον αιχμαλωτίζουν, καταφεύγει σε άλλους που θα προσεύχονται για λογαριασμό του ή θα γληντούν στο πάρτι του "για πάρτη τους", σε βάρος και της ψυχής του και της τσέπης του! 📞

Το γράμμα και το πνεύμα...

Η φράση «Όλοι οι άνθρωποι έχουν δημιουργηθεί ίσοι» θεωρείται θεμελιώδης για την αμερικανική πολιτική και χρησιμοποιήθηκε το 1776 από τον Thomas Jefferson στην «Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας», που αναφέρει:

«Θεωρούμε αυτές τις αλήθειες αυταπόδεικτες, ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν δημιουργηθεί ίσοι, ότι έχουν λάβει από τον Δημιουργό τους συγκεκριμένα αναφαίρετα Δικαιώματα, μεταξύ των οποίων είναι η Ζωή, η Ελευθερία και η Αναζήτηση της Ευτυχίας».

Αλλά ο ίδιος ο Jefferson είχε δούλους στα αγροκτήματά του ενώ οι μαύροι απαγορευόταν να καθίσουν στο λεωφορείο μαζί με λευκούς και ο νέγρος πάστορας Μάρτιν Λούθερ Κινγκ δολοφονήθηκε στις 4-4-1968 –μόλις 40 χρόνια πριν–, επειδή υποστήριζε την αρχή του Jefferson.

Μήπως κι εμείς καταστρεφόμαστε εμμένοντας στο νεκρό ΓΡΑΜΜΑ χωρίς να δίνουμε προτεραιότητα στο ΠΝΕΥΜΑ του θείου λόγου; 📞

Έθνη "Χριστιανικά" και "Ιεραπόστολοι"...

Αν και στις ΗΠΑ οι εφηβικές εγκυμοσύνες και γεννήσεις έχουν περιοριστεί κατά ένα τρίτο σε σχέση με τα ποσοστά της δεκαετίας του '90, ωστόσο παραμένουν σε υψηλότερα επίπεδα σε σχέση με άλλες ανεπτυγμένες χώρες.

Το ποσοστό των κοριτσιών στις [Χριστιανικές] Ηνωμένες Πολιτείες που μένουν έγκυες πριν την ηλικία των 20, ξεπερνά το 30% [μία στις τρεις], ενώ πολλά συλλαμβάνουν και για δεύτερη φορά πριν κλείσουν τα 20, σύμφωνα με την Εθνική Εκστρατεία για την Πρόληψη της Εφηβικής και Απρογραμμάτιστης Εγκυμοσύνης (NCTUP).

ΠΗΓΗ:http://portal.kathimerini.gr/4dcgi/_w_articles_kathworld_1_11/12/2008_259955

Είναι για τούτο απορίας άξιο πώς, την ίδια ώρα που το Χόλιγουντ είναι το χειρίστο διαφθορείο κάθε αξίας και ηθικής για όλους τους λαούς και η αμερικανική κοινωνία το χειρίστο παράδειγμα, τσούρμο Αμερικανοί ιεραπόστολοι ξεχύνονται σε όλο τον κόσμο –και στην Ελλάδα– για να διδάξουν ηθική και χριστιανικές αρχές...

«**Ιατρέ, θεράπευσον σεαυτόν**», λέει ο Χριστός σε όλους αυτούς. Ας σώσουν πρώτα το λαό τους οι κάθε λογής "ιεραπόστολοι" και ύστερα ας εξάγουν το ΚΑΛΟ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Δεν λησμονούμε ότι στο παρελθόν υπήρξαν πολλοί πνευματικοί και ηθικοί γίγαντες Ιεραπόστολοι και από τις Η.Π.Α. και από άλλους δυτικούς λαούς, η σημερινή κατάσταση όμως, δυστυχώς, μάλλον για το αντίθετο μαρτυρεί και βοά, ενώ αρκετοί από τους σύγχρονους μισιονάριους δεν είναι παρά άπραγοι "κηφήνες" που ζουν σε βάρος αφελών δωρητών. 📞

ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ (:)

ΠΡΟΒΑΤΟ Ή "ΜΑΥΡΟ" ΠΡΟΒΑΤΟ;

Συχνά στη Βίβλο οι πιστοί του Θεού εξεικονίζονται ως «**πρόβατα**». Στην Παλαιά Διαθήκη ο Θεός έλεγε: «**Σεις, πρόβατά μου, τα πρόβατα της βοσκής μου, σεις είσθε άνθρωποι, και εγώ ο Θεός σας**» (Ιεζ. 34/λδ/31) αλλά και στην Καινή Διαθήκη ο Χριστός είπε: «**Τα πρόβατα τα εμά ακούουσι την φωνήν μου, και εγώ γνωρίζω αυτά, και με ακολουθούν**» (Ιωάν. 10/ι/27).

Και βέβαια κανείς δεν θα είχε αντίρρηση να είναι "πρόβατο" αν Ποιμένας του ήταν ο Χριστός. Δυστυχώς, όμως, στην ιστορία οι άνθρωποι, ως κοινωνικά όντα που είναι, συχνά ακολουθούν διάφορους άλλους "ποιμένες" που όχι σπάνια «**έσωθεν είναι λύκοι άρπαγες**» (Ματθ. 7/ζ/15). Σ' αυτή την περίπτωση, το «πρόβατο» του Χριστού καλείται να απομακρυνθεί από τέτοιους λαθραίους "ποιμένες" για να σωθεί.

Εξαιτίας αυτών των δυσάρεστων καταστάσεων, έχουν διατυπωθεί διάφορες ανθρώπινες παροιμίες και γνωμικά, που αναφέρονται ακριβώς σε τέτοιες ΚΑΚΕΣ περιπτώσεις, όπως π.χ. εκείνη που λέει: «Το πρόβατο αν φύγει από το κοπάδι, μπορεί και να το φάει ο λύκος» όσο όμως μένει στο κοπάδι, σίγουρα θα το φάει ο τσομπάνος», περιγράφοντας τον τρόπο που οι εν λόγω "ποιμένες" – οι οποίοι δεν εισέρχονται από τη θύρα στην αυλή των προβάτων – «**κλέπται είναι και λησταί**» σύμφωνα με το στόμα του ίδιου του Χριστού (Ιωάν. 10/ι/27,1).

Αλλά υπάρχει τεράστια διαφορά ανάμεσα στο ζώο "πρόβατο", που είναι άλογο – χωρίς λογική και στον Χριστιανό «πρόβατο», που όχι μόνο ΛΟΓΙΚΟΣ

είναι αλλά και σοφισμένος με τη χάρη και δωρεά του Θεού.

Σε πρόσφατη συζήτηση φίλος ανέφερε την παρακάτω έκφραση, που έχει τη σημασία της: «**Από του να είσαι "πρόβατο" καλύτερα να είσαι "μαύρο πρόβατο"**», που αναφέρεται σ' εκείνους που, είτε το καταλαβαίνουν είτε όχι, γίνονται πρόβατα που ακολουθούν τυφλά ανθρώπους, όχι σπάνια προς την καταστροφή τους.

Πολιτικοί αλλά και θρησκευτικοί ηγέτες, συχνά παρασύρουν συνανθρώπους τους

στην απώλεια, διδάσκοντας **«διδασκαλίας, εντάλματα ανθρώπων»** (Ησ. 29/κθ/13). Συχνά ο λαός μετατρέπεται σε όχλο, και ακολουθεί σχεδόν άβουλα άλλους ανθρώπους οι οποίοι δεν διακρίνονται από αρετές και αξιοπιστία.

Απέναντι σ' έναν τέτοιο κίνδυνο, λοιπόν, από του να είσαι "άβουλο πρόβατο" καλύτερα να είσαι "μαύρο πρόβατο", δηλαδή άτομο που δεν συμμορφώνεσαι τυφλά με τις απαιτήσεις των άλλων, κι ας σε

θεωρήσουν "ταραξία", "επαναστάτη", "απροσάρμοστο", "ανυπάκουο", "πλανεμένο", "αιρετικό" ή με όποια άλλη ρετσινιά είναι πρόθυμοι οι άνθρωποι να κατηγορούν όσους δεν ακολουθούν το δικό τους ρεύμα.

Αν πρόκειται να καταντήσεις στην απώλεια, καλύτερα να είσαι ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ κι ας σε λένε κάποιοι "μαύρο πρόβατο"! ❗

« ΣΕ ΞΕΝΟ ΑΧΥΡΩΝΑ...»

Την παροιμία **«Δυο γάιδαροι εμάλυναν σε ξένο αχυρώνα»**, χρησιμοποιεί ο λαός μας για να περιγράψει την διάθεση κάποιων να ιδιοποιηθούν πράγματα και ιδέες που δεν τους ανήκουν. Αυτό θυμηθήκαμε διαβάζοντας τις απόψεις του Μητροπολίτη Γλυφάδας **κ. Παύλου** (**«Ορθόδοξος Τύπος»** (5-12-08) αναφορικά με την απαίτησή του να αναγνωριστεί από τις εκκλησίες μέλη του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών, **«ότι η αποστολική Πίστις είναι αυτή η ίδια Πίστις, την οποίαν κατέχει η συγκεκριμένη σήμερα ιστορική Ορθόδοξος Εκκλησία»**.

Με άλλα λόγια ο δεσπότης θέλει όλες οι άλλες εκκλησίες να παραδεχτούν de facto ως λανθασμένη την "πίστη" τους, αναγνωρίζοντας ως **μόνη ορθή** την "πίστη" της δικής του εκκλησίας. Αν όμως τούτο ήταν αντικειμενικώς αληθές, –αν δηλαδή η πίστη που διατυπώνει η Ελληνορθόδοξη Εκκλησία ήταν σύμφωνη με τις Άγιες Γραφές– τότε δικαίως θα ίσχυε και η απαίτηση

του κ. Παύλου. Όμως όλες οι σημερινές εκκλησίες **–μηδέ μιας εξαιρουμένης–** απέχουν κατά το μάλλον ή ήττον από το καθαρό νερό της Βίβλου, και συνεπώς ο Μητροπολίτης δεν δικαιούται να απαιτεί να γίνει αποδεκτή η δική του "πίστη" ως αντίγραφο της πίστης **«ήτις άπαξ παρεδόθη εις τους αγίους»** (Ιούδα 1/α/3) ούτε βεβαίως δικαιούται να αντιμάχεται τους συναδέλφους του των άλλων δογμάτων "χωρίς τον ξενοδόχο", που εν προκειμένω είναι η εν ουρανοίς Κεφαλή της Εκκλησίας, ο Κύριος Ιησούς Χριστός (Εφεσ. 1/α/22). Η Ανατολική Ορθόδοξη Εκκλησία διεκδικεί ιστορική συνέχεια ανά τους αιώνες, αλλά είναι πασιφανές πως, εξαιτίας κυρίως της αυθαιρεσίας διαφόρων εκκλησιαστικών αλλά και πολιτικών αρχόντων, οι διάφορες αλλαγές που επήλθαν στα 1.900 χρόνια που μεσολάβησαν από την αποστολική εποχή, τεράστια απόκλιση έχουν δημιουργήσει από την πίστη των Αποστόλων. ❗

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΡΓΙΑ

Το περιοδικό τούτο δεν ανήκει στους φανατικούς τηρητές του Σαββάτου με βάση τη σχετική διδασκαλία του Χριστού (Μάρκ. 2/β/27).

Δεν μπορεί εντούτοις να προσπεράσει

το γεγονός ότι η μόνη δύναμη που υποστήριξε την αργία της Κυριακής τον Δεκέμβριο που πέρασε ήταν **το άθρησκο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας (ΚΚΕ)** και οι οργανώσεις που ελέγχονται από αυτό.

Όλοι οι υπόλοιποι παράγοντες που θεωρητικά ανήκουν στο "χριστεπώνυμον πλήρωμα", ήταν **υπέρ της εργασίας**.

Αυτό τουλάχιστον άφησαν να φανεί αφού καμιά επίσημη αντίδραση δεν ακούστηκε, ούτε από την "κρατούσα" εκκλησία ούτε από τις άλλες και μάλιστα εκείνες που καυχώνται ότι στην ιστορία τους υπήρξαν άνθρωποι όπως ο **Ιωάν. Χρυσόκκης** –που το 1896 αρνήθηκε να ανοίξει Κυριακή το κατάστημα που είχε στην Πλατεία Συντάγματος, ερχόμενος σε αντίθεση και

με τον βασιλιά Γεώργιο Α΄ που επιθυμούσε να δεξιωθεί εκεί τους καλεσμένους του κατά τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας– και συχνά μνημονεύουν τον **Eric Liddell** που αρνήθηκε να τρέξει στα 100 μέτρα στους Ολυμπιακούς του 1924 επειδή ο αγώνας είχε οριστεί να γίνει Κυριακή.

Ως φαίνεται άλλα ισχύουν για τους "ήρωες της πίστης", ενώ οι υπόλοιποι μπορούν να συμβιβάζονται ανάλογα με τους ανέμους της κάθε εποχής. ❶

ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΟΡΚΟ

Σε συνέντευξή του στην εφημερίδα «Καθημερινή» (28-12-08) ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών **κ. Ιερώνυμος** δήλωσε ότι:

Η κατάργηση του θρησκευτικού όρκου δεν δημιουργεί πρόβλημα στην Εκκλησία. Αντιθέτως, είναι συνέπεια της διδασκαλίας της, σύμφωνα με την οποία το «ναι» πρέπει να είναι «ναι» και το «όχι», «όχι». Άλλωστε, υπάρχει και η προτροπή της Αγίας Γραφής: «μη ομόσαι όλως». Ως προς τους πρωτεργάτες των σκανδάλων και των οικονομικών καταχρήσεων οποιαδήποτε μορφή όρκου δεν γίνεται φραγμός, όταν ο έσω άνθρωπος έχει ισοπεδωθεί.

Ο «Τ» ανέκαθεν υποστηρίζει το ασυμβίβαστο του όρκου με τη Βίβλο και τη ζωή του Χριστιανού, αν και λίγοι τον καταλάβαιναν. Άραγε τώρα που λέει τα ίδια ο Αρχιεπίσκοπος υπάρχει ελπίδα να απαλλαγούν οι Χριστιανοί από αυτή την ανόητη, ανούσια και ασεβή πρακτική; Αν όμως περιμένουν πρωτοβουλία από το Κράτος, λίγες είναι οι ελπίδες, επειδή εκείνο καλά βολεύεται πίσω από τέτοια «κόλπα».

Θα έπρεπε να προχωρήσει εκείνη πρώτη, αρνούμενη να ορκίζει Βουλευτές, Υπουργούς, κ.λπ. Αυτό θα ήταν πιο λεβέντικο από πλευράς της και πιο ειλικρινές. Και

επίσης θα έπρεπε να ανακαλέσει τα διάφορα δήθεν "επιχειρήματα" υπέρ του όρκου που επικαλούνταν στο παρελθόν διάφοροι κληρικοί και άλλοι για να συντηρούν τον αντιχριστιανικό αυτό θεσμό.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Δυστυχώς, λίγες μόλις ημέρες αργότερα, στις 8-1-09, ο κ. Ιερώνυμος ιερούργησε στην ορκωμοσία της νέας Κυβέρνησης, δείχνοντας ΠΟΣΟ ΛΙΓΟ υπολογίζει τις εντολές της Αγίας Γραφής. Ο Νόμος του Θεού έλεγε ΝΑ ΜΗΝ ΠΑΕΙ αλλά το έθος της πολιτικής επέβαλε ΝΑ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΗΣΕΙ ΣΕ ΜΙΑ ΤΕΛΕΤΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΗΘΕΛΕ Ο ΘΕΟΣ(!)

Λίγο Βαλαάμ δεν θυμίζει αυτό; ❷

Ε κ κ α ρ δ ί α ς

Έδωσε την ευκαιρία;

Τα Χριστούγεννα που πέρασαν διαβάσαμε για μια ακόμη φορά κάτι που συχνά επαναλαμβάνεται γραπτά και προφορικά, από ανθρώπους δήθεν ειδικούς για να μας πληροφορούν σχετικά με τις βουλές και τα έργα του Θεού. Ξεκινούσε λοιπόν το άρθρο του ο άγνωστος σ' εμάς θεολόγος με τη φράση: «**Η Υπεραγία Θεοτόκος έδωσε στο Θεό την ευκαιρία ν' αποκαλύψη το προαιώνιο και απόκρυφο μυστήριο της Θείας Ενσαρκώσεως**».

Όσο κι αν τούτος ο λόγος ακούγεται συμπαθητικός, στην πραγματικότητα είναι ύποπτος για πολλούς και διάφορους λόγους. Το κυριότερο όμως επειδή παρουσιάζει τον Θεό εξαρτώμενο από κάποιο ανθρώπινο, που χωρίς αυτό δε θα μπορούσε να κάνει το έργο Του και μόνο χάρη σ' αυτό μπόρεσε να το εκτελέσει.

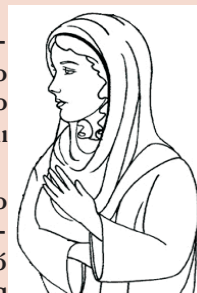
Μιλούν οι άνθρωποι λες και ο Θεός περίμενε να βρει στον κόσμο ένα ειδικό εργαλείο που χωρίς αυτό τα χέρια Του ήταν δεμένα και ο Ίδιος αδύναμος να προχωρήσει στις βουλές Του. Αλλά αυτό δε μπορεί να ισχύει για τον Παντοδύναμο – εκτός κι αν λέμε τα επίθετα χωρίς να καταλαβαίνουμε τη σημασία τους.

Όταν ο άγγελος Γαβριήλ μίλησε στην παρθένο Μαρία σχετικά με τον ερχομό του Χριστού στον κόσμο και εκείνη εύλογα ρώτησε «**Πώς θέλει είσθαι τούτο, επειδή άνδρα δεν γνωρίζω**», ο άγγελος του Θεού δεν της είπε πως αυτό θα γίνει επειδή βρέθηκε η κατάλληλη κοπέλα αλλά επειδή: «**Ουδέν πράγμα θέλει είσθαι αδύνατον παρά τω Θεώ**» (Λουκ. 1/α/34,37).

Και όταν αργότερα ο απόστολος Παύλος χρειάστηκε να αναφερθεί στην ιστορική παρουσία του Χριστού, έγραψε: «**Ότε ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, εξαπέστειλεν ο Θεός τον Υιόν αυτού, όστις εγεννήθη εκ γυναικός**» (Γαλ. 4/δ/4). Δεν έγραψε πως τούτο έγινε όταν βρέθηκε η σωστή γυναίκα, αλλά όταν ήρθε το πλήρωμα του χρόνου, όταν συμπληρώθηκε ο απαραίτητος χρόνος.

Μερικοί νομίζουν πως εκφραζόμενοι όπως ο παραπάνω θεολόγος στην αρχή, δίνουν περισσότερη δόξα στο τιμημένο πρόσωπο της παρθένου Μαρίας, όμως εκείνη με το παράδειγμα και τα λόγια της μας διδάσκει να δώσουμε αλλού την προσοχή μας, απαντώντας στον άγγελο: «**Ιδού, η δούλη του Κυρίου· γένοιτο εις μέ κατά τον λόγον σου**» (Λουκ. 1/α/38).

Ο άνθρωπος, όποιος κι αν είναι αυτός, δεν δοξάζεται όταν προβάλλεται το δικό του πρόσωπο, όνομα και αξία, αλλά όταν δοξάζεται και προβάλλεται ο Θεός. Αυτό το παράδειγμα έδωσε και ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, όταν είπε: «**Εκείνος πρέπει να αυξάνη, εγώ δε να ελαττώνωμαι**» (Ιωάν. 3/γ/30). Αυτό ας γίνεται και στη δική μας ζωή.

Α υ τ έ ς... [Οι ξένες]

Αυτές που σιωπούν διότι γιορτάζουν τα "αφεντικά" τους. Αυτές δεν χαίρονται, διότι χαίρονται "οι κυρίες" τους. Αυτές δεν μαγειρεύουν για τα παιδιά τους την ήμερα, διότι μαγειρεύουν για τη μάνα και το πατέρα "των αφεντικών" τους.

Αυτές δεν ξεκουράζονται, διότι ξεκουράζονται οι εργοδότες τους.

Αυτές δεν χαμογελάνε, διότι πρέπει να χαμογελάνε άνετα, χωρίς την ενοχλητική παρουσία των ηλικιωμένων γονιών ή πεθερικών τους, "τα αφεντικά" τους. Αυτές δεν κοιμούνται όσο θέλουν, διότι λίγο υπνάκο τον παίρνουν στα λεωφορεία των γραμμών των Βορείων Προαστίων.

Αυτές που έχουν δικά τους παιδιά, αλλά τα βλέπουν τόσο λίγο, διότι μεγαλώνουν τα άλλα παιδιά, που η μάνα κι ο πατέρας τους έχουν και μια... καριέρα να κάνουν.

Αυτές που, συνήθως, για να αποδείξουν ότι "είναι καλές", θα πρέπει να αντισταθούν σε "πεσμένα και ξεχασμένα χρήματα ή χρυσαφικά" από δω κι από κει στο σπίτι.

Αυτές δεν έχουν όνομα. Λέγονται με το ίδιο όνομα. Είναι όλες τους "Φιλιππινέζες", "Αλβανίδες", "Μολδαβέζες", "Βουλγάρες", "Ρωσίδες", "Ουκρανέζες"...

Αυτές δεν έχουν επάγγελμα κι ας είναι δασκάλες, πιανίστριες, χορεύτριες μπαλέτου, καθηγήτριες.

Αυτές έχουν πάντα τα χέρια ζαρωμένα και δεν τα δείχνουν με ευκολία, κι ας είναι τόσο νέες.

Αυτές είναι, σχεδόν οι μόνες, που γεμίζουν τα πρωινά λεωφορεία αυτές τις ημέρες.

Αυτές είναι που θέλω σήμερα να αγγίξω και να τους φιλήσω τα χέρια. Που βουβά και με όπλο τη σιωπή, ενώ έχουν οικογένεια, σε κάποια άλλη οικογένεια αναγκάζονται να κρατήσουν ζωντανή την ανθρωπιά. Και που ξέρουν καλά πως τα "αφεντικά" τους, εκεί στην εξοχή, μακριά από τα απορημένα μάτια των γονιών τους, τις αποκαλούν "Φιλιππινέζες" ή "Αλβανίδες" που "κάνουν παρέα στη μανούλα μου τη γλυκιά". Χρόνια σας πολλά!

**Προσυπογράφουμε. **

<http://odromos.wordpress.com>, 27-12-08

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ:
ΚΙΟΥΤΑΧΕΙΑΣ 8 - 14231 Ν. ΙΩΝΙΑ

ΑΝ ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΟΘΕΙ ΠΑΡΑΚΛΗΞΗ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΑΦΕΙ
IF UNDELIVERED PLEASE RETURN